

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**ustaleń
„Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego
Nr ... / 2019 w miejscowości Niedźwiada - ETAP I”**

Autorzy: mgr. inż. Wojciech Kozłowski
mgr. inż. Jan Grajczyk

Wrocław, 2019

SPIS TREŚCI:

I.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY.....	3
II.	MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU.....	4
1.	Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	6
2.	Stan środowiska.....	10
2.	Uwarunkowania ekofizjograficzne.....	18
III.	ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU.....	20
1.	Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	20
2.	Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko.....	33
3.	Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu.....	34
4.	Stan środowiska na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń dokumentu.....	37
5.	Oddziaływanie na obszary chronione.....	38
VI.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU.....	41
VII.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	43
VIII.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE.....	51
1.	Przyjęte założenia.....	51
2.	Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....	52
3.	Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania.....	56
4.	Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu.....	56
5.	Oddziaływanie transgraniczne.....	56
IX.	STRESZCZENIE.....	57
XII.	LITERATURA.....	59

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu opracowany został w oparciu o uchwałę Nr XXXVI/394/13 Rady Miejskiej w Ropczycach z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie przystąpienia do III. Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Ropczyce oraz sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Niedźwiada, a także uchwałę Nr LII/566/14 Rady Miejskiej w Ropczycach z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie zmiany uchwały własnej nr XXXVI/394/13 z dnia 11 marca 2013 r.

Podstawę prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- ⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z 2019 r. poz. 630);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm., z 2019 r. poz. 42 z późn. zm.);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945, z 2019 r. poz. 60 z późn. zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i stanowi integralną część opracowania planu. Podaje rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. Projekt uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr ... / 2019 w miejscowości Niedźwiada - ETAP I, UrbanPro, Wrocław 2019;
2. Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr ... / 2019 w miejscowości Niedźwiada - ETAP I, UrbanPro, Wrocław 2019;
3. Inne, wymienione w rozdziale XII pn. "LITERATURA".

Obowiązek sporządzenia Prognozy, przebieg związanych z nią procedur, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z jej zapisami prognoza:

- określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru, integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu
 - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Podjęto próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze zainwestowania przewidzianego zmianą projektu planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest rysunek w skali odpowiadającej skali planu (1:1000).

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53 wymienionej ustawy otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Obszar objęty projektem miejscowego planu położony jest w południowo-wschodniej części Gminy Ropczyce, wchodzącej w skład powiatu Ropczycko - sędziszowskiego w województwie Podkarpackim. Obszar opracowania zajmuje około 6,96 ha. Pod względem morfologicznym, zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym wg Kondrackiego (2002) obszar położony jest w makroregionie Pogórze Środkowobeskidzkie (513.6), w mezoregionie Pogórze Strzyżowskie (513.63) znajdującym się pomiędzy Pogórzem Ciężkowickim, Kotliną Jasielsko-Krośnieńską, Pogórzem Dynowskim, Pradolina Podkarpacką oraz Doliną Dolnej Wisłoki.

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Stoki Pogórza w granicach objętych projektem planu cechuje zróżnicowana ekspozycja, głównie północna i zachodnia. Nachylenia w jej obszarze są zróżnicowane i wynoszą od 5% do 12%, lokalnie 12 – 20%. Stoki rozcinają doliny potoku Niedźwiadka wraz z dopływami. Są to formy płaskodenne o szerokości od 70 m do 200 m i wyraźnych zboczach. Podmokłości stałe, występujące lokalnie w dnach dolin, usiłowano osuszyć przez sieć rowów melioracyjnych. Morfologia badanego terenu wpływa, jako jeden z głównych czynników, na możliwości jego zagospodarowania.

Obszar opracowania pod względem geologicznym budują skały fliszowe oligoceńskich warstw dolnokrośnieńskich. Są to naprzemianległe warstwy piaskowców i łupków. Strop skał jest mocno zwietrzały, wykształcony w postaci glin pylastych i glin pylastych zwięzłych z domieszką nieprzemieszczonego rumoszu. Plejstoceny utwory deluwialne zalegają na zwietrzelinach. Są to pyły wilgotne o konsystencji twaroplastycznej i miąższości ponad 4,0m.

W obrębie doliny potoku Niedźwiadka i jego dopływów pod warstwą gleby występują osady rzeczne w postaci gruntów mokrych o konsystencji plastycznej (pyły, pyły gliniaste, głębiej z domieszką części organicznych i namulów organicznych). Występują one w dnach dolin, gdzie występuje płytki poziom wód podziemnych i zaliczane są do gruntów słabonośnych. Są to tereny o złożonych warunkach gruntowych. Proste warunki gruntowe, przydatne do bezpośredniego posadowienia fundamentów tworzą grunty w obrębie stoków, występujące w poziomie posadowienia projektowanych budynków.

Warunki klimatyczne

Według podziału Polski na regiony rolniczo - klimatyczne Gumińskiego, obszar objęty projektem planu położony jest w obrębie Dzielnicy Sandomiersko - Rzeszowskiej. Cechą charakterystyczną w tym obszarze są zróżnicowane warunki mikroklimatyczne uzależnione od rzeźby terenu, charakteru roślinności oraz zagospodarowania terenu. Obszar ten charakteryzują następujące dane:

-	średnia temp. roczna	8,0 – 8,20C
-	średnia suma opadów	ok. 700mm
-	liczba dni z burzą	25
-	liczba dni z opadem	<18
-	zaleganie pokrywy śnieżnej	ok. 70 dni
-	okres wegetacji	ok. 220 dni.

Wielkość nachylenia i ekspozycji stoków w obszarze objętym projektem planu pozwala zaliczyć jego przeważającą część do terenów o korzystnych oraz przeciętnych warunkach topoklimatycznych. Małokorzystne warunki topoklimatyczne występują w dnach głęboko wciętych dolin potoku Niedźwiadka wraz z dopływami. Stanowią one rynny spływu chłodnych mas powietrza z terenów wyżej położonych. W obrębie ww. terenów zalegająca mgła i zjawiska inwersji powodują zwiększenie wilgotności względnej, gorsze warunki termiczne oraz większą częstotliwość występowania przymrozków.

Przeważający kierunek wiatrów na omawianym terenie to kierunek południowy oraz południowo-zachodni.

Wody powierzchniowe i podziemne

Pod względem hydrograficznym obszar objęty projektem planu w całości należy do prawostronnego dorzecza Wisły. Położony jest w zlewni rzeki Wisłoka. Odwadniany jest przez potok Niedźwiadka, będący z kolei lewobrzeżnym dopływem rzeki Wielopolki.

Nadmiar wód opadowych spływa powierzchniowo do dolin potoku Niedźwiadka i jego dopływów uregulowanych w kształcie rowów melioracyjnych. Siecią rowów melioracyjnych usiłowano osuszać podmokłości stałe występujące w dnach dolin. Na omawianym terenie występują jednak obszary bezodpływowe zlokalizowane w północno-wschodniej oraz środkowej części obszaru opracowania planem. Rzeka Wielopolka oraz będący jej dopływem potok Niedźwiadka stwarzają zagrożenie powodziowe zwłaszcza dla terenów zlokalizowanych w części obszaru objętego planem.

Obszar objęty projektem planu położony jest w obrębie karpackiego regionu hydrogeologicznego, podregionu fliszowego. Charakteryzuje się skomplikowanymi warunkami hydrogeologicznymi. Wody podziemne, zgodnie z budową geologiczną, występują w utworach trzeciorzędowych i czwartorzędowych.

Wody podziemne poziomu trzeciorzędowego występują w porach, szczelinach i spęknieniach skał piaskowcowych, sfałdowanych i poprzemieszczanych na linii uskoku. Występują na różnych głębokościach i nie tworzą ciągłego poziomu. Wody śródglinowe, których źródłem są wody opadowo – roztopowe, infiltrują się i gromadzą na wkładkach utworów o małej przepuszczalności w obrębie utworów deluwialnych.

W obrębie dolin potoku Niedźwiadka i jego dopływów, w czwartorzędowych osadach rzecznych, jednak nie głębiej niż 1,0 m p.p.t. występuje poziom wód aluwialnych, związany ze stanami wody w ww. ciekach.

Gleby

Gleby występujące w obszarze opracowania planem powstały z osadów deluwialnych na stokach Pogórza oraz aluwialnych mad rzecznych w dnach dolin. Są to gleby zaliczone do typu gleb brunatnych wyługowanych i kwaśnych.

Na obszarze opracowania planem występują gleby klas bonitacyjnych RIIIb, RIVa, RIVb, PsIII, PsV oraz ŁIII, ŁIV, ŁV, ŁVI. Zgodnie z obowiązującą ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161), grunty klas III przeznaczone na cele nierolne i nieleśne wymagają uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne.

Działalność gospodarcza człowieka negatywnie wpływa na powierzchnię ziemi powodując pogorszenie jakości gleb. Zachodzą procesy zanieczyszczenia gleb w terenach rolniczych metalami ciężkimi. Główne czynniki wpływające na ww. procesy to m.in. rozwój transportu samochodowego, emisja pyłów (zwłaszcza metalonośnych), gazów przemysłowych oraz stosowanie środków ochrony roślin oraz osady ściekowe w rolnictwie.

Na terenie całego województwa podkarpackiego w tym w powiecie ropczycko – sędziszowskim, nie stwierdza się istotnych zmian pod względem zasobności gleb w przyswajalne formy podstawowych makroelementów. Procentowy udział gleb o bardzo niskiej i niskiej zawartości fosforu dla powiatu ropczycko - sędziszowskiego wynosi 41 – 50%, potasu: 51 – 60%, magnezu: 31 – 40%.

Pod względem zawartości ołowiu, kadmu i rtęci w glebach, uzyskane wyniki nie przekraczają wartości normatywnych dotyczących stosowania osadów jak i normatywów podanych w rozporządzeniu w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. 2002 nr 165 poz. 1359).

Szata roślinna i świat zwierzęcy

W podziale geobotanicznym (wg J.M Matuszkiewicza 1993 za Szaferem 1972) obszar objęty projektem planu leży w Okręgu Pogórza Strzyżowsko-Dynowsko-Przemyskiego, w Podokręgu Strzyżowskim. Przeważają tu tereny porolne i użytki zielone. Większość obszaru zajmują zbiorowiska antropogeniczne.

Uprawom roślin zbożowych i okopowych towarzyszą zbiorowiska segetalne, należące do zbiorowisk synantropijnych. Najbardziej rozpowszechnionym zbiorowiskiem jest *Vicetum tetraspermae*. Występują tu również *Echinochloa-Setarietum*, *Galinsoga-Setarietum*, i *Oxalido-Chenopodietum polyspermi*.

Zbiorowiska ruderalne zajmują niewielki obszar opracowania. Związane są z otoczeniem terenów oświaty i drogami. Reprezentowane są przez zbiorowiska *Lolium-Polygonetum*, *Urtico-Malvetum*, *Tanaceto-Artemisietum*, *Leonuro-Arctietum tomentosum*. Wypierane są one przede wszystkim z podwórek i sąsiedztwa zabudowy. Powierzchnie, na których występują, zasiewane są mieszkankami traw tworzących darń koszonych trawników oraz nasadzeń krzewów i drzew ozdobnych (często obcego pochodzenia).

Na obszarze opracowania występują również łąki porolne podsiewane mieszkankami traw oraz świeże łąki kośne (zespoły rajgrasu wyniosłego oraz odłogi i różne stadia ugorów). Zadrzewienia śródpolne porastają skarpy i nierówności terenów.

W podziale na krainy zoograficzne (Jaczewski – Narodowy Atlas Polski, 1973) obszar ten należy do krainy Beskidu Wschodniego. Z uwagi na niski procent lesistości dominują tu ekotypy polne. Wśród tej grupy często spotykane są parzystokopytne, głównie sarna. Coraz rzadszy jest zajęć szarak z rzędu zajęcowatych związany z obrzeżami lasów i zadrzewień. Często spotykane są również ssaki należące do rzędu owadożernych – ryjówka aksamitna i malutka oraz kret. Do tej grupy należy zaliczyć również jeża. Z grupy gryzoni występują polnik zwyczajny, mysz polna oraz chomik.

Ptaki stanowią najliczniejszą grupę kręgowców występujących na obszarze opracowania planem. Spotykane są zarówno ptaki drapieżne, traktujące omawiany obszar jako miejsce zerowania, jak i skowronek, sówka, kawka, kowalik, słowik szary, wróbel, trznadel, dzięcioł, bażant i kuropatwa, turkawka, świergotek drzewny, muchołówka szara, szpak, szczygieł. Są to gatunki powiązane z ekosystemem pól oraz niewielkich kompleksów leśnych i zabudowy mieszkaniowej.

Jaszczurki zwinka i żyworódka reprezentują gady występujące na obszarze opracowania. Płazy reprezentują żaby i ropuchy.

Chronione elementy środowiska

Przedmiotowy teren nie jest objęty żadnymi formami ochrony. Położony jest on w znacznej odległości od terenów chronionego krajobrazu i terenów Natura 2000.

Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego oddalony jest o ponad 3 km w kierunku północno-zachodnim od omawianego obszaru, natomiast Strzyżowsko-Sędziszowski Obszar Chronionego Krajobrazu znajduje się w odległości ponad 6 km w kierunku wschodnim.

Obszar Natura 2000 oznaczony symbolem PLH180023 „Las nad Braciejową” zlokalizowany jest w odległości ponad 6 km w kierunku zachodnim, natomiast obszar PLH180053 „Dolna Wisłoka z dopływami” w odległości 4 km w kierunku południowo - wschodnim. Rezerwat przyrody „Szwajcaria Ropczycka” znajduje się w odległości ponad 8 km w kierunku północnym.

Na przedmiotowym terenie nie występują gatunki roślin objęte ochroną w myśl Rozporządzenia Ministra środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z dnia 16.10.2014 r. poz. 1409).

Na przedmiotowym terenie nie napotkano gatunków grzybów objętych ochroną zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 6.10.2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Nie napotkano również gatunków grzybów objętych ochroną zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9.10.2014 w sprawie ochrony gatunkowej grzybów.

Nie występują tu również obiekty chronione typu pomniki przyrody, rezerваты i użytki ekologiczne.

Obszar opracowania planem jest miejscem żerowania ptaków gnieźdzących się w zaroślach i drzewach związanych z zaroślami śródpolnymi i brzegami cieków.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenia powietrza to główna przyczyna zagrożeń środowiska przyrodniczego. Wpływają one bezpośrednio na zdrowie ludzi, zwierząt i roślin, pośrednio także na glebę, wodę i inne elementy środowiska. Zanieczyszczenia powietrza mogą przenosić się na znaczną odległość. Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone są w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

Jak wynika z Raportu o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2017 r., głównym źródłem zanieczyszczeń na terenie Podkarpacia była emisja antropogeniczna pochodząca głównie z procesów energetycznego spalania paliw oraz przemysłowych procesów technologicznych, odprowadzających substancje do powietrza w sposób zorganizowany (emisja punktowa), z sektora komunalno – bytowego, np. ogrzewanie mieszkań (emisja powierzchniowa) oraz transportu (emisja liniowa).

W 2017 r. w województwie ze źródeł punktowych wyemitowano do powietrza 10,6 tys. Mg zanieczyszczeń (4,5% łącznej emisji). W podziale na powiaty najwięcej zanieczyszczeń ze źródeł punktowych zostało wyemitowanych w powiecie stalowowolskim, sanockim, tarnobrzskim i jarosławskim (39% łącznej emisji w regionie).

Największym źródłem emisji były źródła powierzchniowe, z których wyemitowano do powietrza ponad 206 tys. Mg zanieczyszczeń pyłowych i gazowych (88,2% łącznej emisji). Emisja powierzchniowa jest dominującym źródłem benzo(a)pirenu (94%), tlenku węgla (93,2%), pyłu PM_{2,5} (88,1%), dwutlenku siarki (82,7%) oraz pyłu PM₁₀ (73,5%)

W związku z położeniem obszaru opracowania planem z dala od dużych zakładów przemysłowych największy udział w zanieczyszczeniu powietrza ma emisja z sektora komunalno - bytowego oraz emisja transportowa związana z przebiegiem dróg powiatowych.

Wielkość emisji z palenisk i kotłowni domowych zależy przede wszystkim od rodzaju instalacji grzewczych, rodzaju stosowanych w nich paliw i stopnia izolacji termicznej budynków. Istotnym zagrożeniem dla stanu powietrza atmosferycznego jest spalanie odpadów w piecach. Z sektora komunalno - bytowego w województwie podkarpackim emitowane są głównie: znaczne ilości pyłów, benzo(a)piren oraz dwutlenek siarki. Lokalne systemy grzewcze nie są wyposażone w urządzenia ochrony powietrza, a emitowane przez nie zanieczyszczenia nie podlegają żadnej kontroli (wielkość emisji jest trudna do oszacowania). Ze względu na rachunek ekonomiczny gospodarstw domowych, nowe technologie spalania konwencjonalnych paliw, stosowanie paliw gazowych, ogrzewanie geotermalne są wprowadzane na niewielką skalę i nie wpływają na poprawę obecnego stanu powietrza.

Zagrożenie dla stanu powietrza atmosferycznego na przedmiotowym obszarze stanowią przebiegające przez południową część teren gminy Ropczyce drogi powiatowe. Emisja zanieczyszczeń powodowana przez transport powstaje podczas spalania paliw w silnikach, ocierania jezdni, opon i hamulców oraz wtórnego unoszenia drobin pyłu z powierzchni dróg (tzw. emisja wtórna). W wyniku ww. procesów do atmosfery dostają się zanieczyszczenia gazowe, dwutlenek głównie: dwutlenek

azotu i benzenu. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne. Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy między innymi od natężenia i płynności ruchu, konstrukcji silnika i jego stanu technicznego, zastosowania dopalaczy i filtrów, rodzaju paliwa, parametrów technicznych i stanu drogi.

Na przedmiotowym terenie, ani w jego sąsiedztwie nie ma dużych zakładów przemysłowych emitujących zanieczyszczenia. Ze względu na wyjątkowo łatwą migrację zanieczyszczeń atmosferycznych odczuwalne są jednak zanieczyszczenia emitowane na pozostałych terenach powiatu ropczycko – sędziszowskiego, na których zlokalizowanych jest aż 6 zakładów szczególnie uciążliwych dla czystości powietrza. W województwie podkarpackim emisja punktowa jest głównym źródłem emisji dwutlenku siarki oraz dwutlenku azotu.

Wielkość emisji z obszaru województwa określona została na podstawie bazy emisyjnej zinwentaryzowanej na zlecenie GIOŚ przez ATMOTERM S.A. na potrzeby rocznej oceny jakości powietrza za rok 2017. W wykorzystanej do modelowania bazy emisyjnej zebrano dane o jednostkach, obszarach, źródłach emisji, aktywności źródeł emisji, emitorach i parametrach wprowadzania substancji do powietrza oraz wielkości emisji poszczególnych substancji. Baza podzielona została na obszary zestawiające emisję: ze źródeł punktowych, powierzchniowych, liniowych (drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne oraz emisja poza spalinową i wtórna: ścieranie opon, okładzin hamulcowych, nawierzchni jezdni, unos z jezdni), z rolnictwa oraz ze źródeł naturalnych (las i emisja biogenna).

Zakres bazy emisyjnej obejmował źródła emisji, których działalność i występowanie powoduje emisję zanieczyszczeń podlegających rocznej ocenie jakości powietrza takich jak: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, pyły drobne (PM₁₀ i PM_{2,5}) oraz benzo(a)piren, a także prekursorów pyłów (amoniak i niemetanowe lotne związki organiczne). Według danych zawartych w bazie, z terenu województwa podkarpackiego łącznie ze źródeł antropogenicznych zostało wyemitowanych do atmosfery 233,6 tys. Mg zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, w tym: 16 410,5 Mg dwutlenku siarki, 5 254,2 Mg dwutlenku azotu, 174 824,3 Mg tlenku węgla, 20 414,5 Mg pyłu PM₁₀ i 16 698,7 Mg pyłu o średnicy ziaren poniżej 2,5 µm oraz 7 398,4 kg benzo(a)pirenu.

W 2017 r. w województwie ze Źródeł liniowych wyemitowano do powietrza 13,75 tys. Mg zanieczyszczeń (5,9% łącznej emisji). Emisja liniowa, przede wszystkim transport samochodowy, jest głównym źródłem dwutlenku azotu (52,3% łącznej emisji w regionie).

Kolejnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza w regionie jest rolnictwo (3,2 tys. Mg, co stanowiło 1,4% łącznej emisji). Rolnictwo jest źródłem emisji pyłów do powietrza z pól uprawnych,

hodowli zwierząt oraz zanieczyszczeń powstałych podczas użytkowania pojazdów i maszyn rolniczych. Do atmosfery przedostają się również rozpylane pestycydy i cząstki nawozów sztucznych.

W 2017 r. w województwie sieć monitoringu powietrza liczyła 14 stacji pomiarowych. Badania obejmowały: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenki azotu, tlenek węgla, ozon, benzen, pył zawieszony PM 10 i PM_{2.5}, arsen, kadm, nikiel, ołów i benzo(a)piren. W wybranych punktach pomiarowych prowadzono badania: formaldehydu, węglowodorów oraz WWA w pyłe PM 10. Łącznie badaniami objęto 29 zanieczyszczeń.

Zanieczyszczenie powietrza dwutlenkiem siarki w województwie utrzymuje się na niskim poziomie. Na stacjach, na których wykonywano pomiary w kryterium ochrony zdrowia stężenia średnioroczne SO₂ kształtowały się na poziomie od 4 µg/m³ do 8 µg/m³. Najwyższe stężenie średnioroczne SO₂ zmierzone zostało na stacjach w Jaśle i Mielcu.

Najwyższe, zanotowane na stacjach pomiarowych stężenia 24-godzinne SO₂ wyniosły odpowiednio w: Rzeszowie 36 µg/m³ (29% normy), Nisku 26 µg/m³ (21% normy), Jaśle 47 µg/m³ (38% normy), Przemyślu 34 µg/m³ (27% normy), Mielcu 38 µg/m³ (30% normy).

Stężenia średnioroczne dwutlenku azotu w punktach pomiarowych wyniosły odpowiednio w: Rzeszowie 18 µg/m³ (45% normy), Nisku i Jaśle 12 µg/m³ (30% normy), Przemyślu 13 µg/m³ (33% normy), Mielcu 19 µg/m³ (48% normy). Dopuszczalne stężenie 1-godzinne, ustalone na poziomie 200 µg/m³ nie zostało przekroczone na żadnej stacji pomiarowej. Najwyższe wartości jednogodzinne NO₂ wyniosły w: Rzeszowie 140 µg/m³ (70% normy), Nisku 94 µg/m³ (47% normy), Jaśle 88 µg/m³ (44% normy), Przemyślu 130 µg/m³ (65% normy), Mielcu 158 µg/m³ (79% normy).

Krajowy monitoring chemizmu opadów atmosferycznych i oceny depozycji zanieczyszczeń do podłoża w 2017 r. kontynuowany był w oparciu o sieć pomiarowo-kontrolną składającą się z 22 stacji badania chemizmu opadów atmosferycznych (stacji synoptycznych IMGW-PIB), gwarantujących reprezentatywność pomiarów dla oceny obszarowego rozkładu zanieczyszczeń oraz ze 162 posterunków opadowych charakteryzujących pole średnich sum opadów dla obszaru Polski. W województwie podkarpackim analizowano wody opadowe przed kontaktem z podłożem na stacji zlokalizowanej w Lesku.

Na obszar województwa, wody opadowe wniosły: 23 914 Mg siarczanów, 11 689 Mg chlorków, 5 514 Mg azotu azotynowego i azotanowego, 7 602 Mg azotu amonowego, 18 560 Mg azotu ogólnego, 803,1 Mg fosforu ogólnego, 5 140 Mg sodu, 3 337 Mg potasu, 10 029 Mg wapnia, 1 999 Mg magnezu, 576,4 Mg cynku, 75,8 Mg miedzi, 13,21 Mg ołowiu, 5,015 Mg kadmu, 7,85 Mg niklu, 1,071 Mg chromu oraz 189,70 MG wolnych jonów wodorowych.

Roczny sumaryczny ładunek jednostkowy badanych substancji zdeponowany na obszar województwa wyniósł 42,8 kg/ha i był mniejszy od średniego dla całego obszaru Polski o 9,9%. W porównaniu z rokiem ubiegłym nastąpił spadek rocznego obciążenia o 1%, przy niższej średniorocznej sumie wysokości opadów o 54,4 mm (7,1%).

Wniesiony wraz z opadami ładunek siarczanów, w porównaniu do średniego z lat 1999-2016, obniżył się: o 30,4%, chlorków o 3,1%, azotu azotynowego i azotanowego o 13,7%, azotu amonowego o 15%, azotu ogólnego o 17,3%, sodu o 11,1%, potasu o 15,4%, wapnia o 13%, magnezu o 6,7%, cynku o 20,4%, miedzi o 36,9%, ołowiu o 64,1%, niklu o 59,6%, chromu o 77,8%. Wzrósł ładunek fosforu ogólnego o 20%, kadmu o 25,5% oraz wolnych jonów wodorowych o 52,5%.

Największym ładunkiem badanych substancji w województwie został obciążony powiat bieszczadzki (57,3 kg/ha) z najwyższymi, w porównaniu do obciążenia pozostałych powiatów, ładunkami siarczanów, azotu azotynowego i azotanowego, azotu amonowego, ołowiu oraz chromu. Najmniejsze obciążenie powierzchniowe wystąpiło w powiecie Tarnobrzeg (23,7 kg/ha) z najniższym, w stosunku do pozostałych powiatów, obciążeniem ładunkami siarczanów, chlorków, azotu ogólnego, fosforu ogólnego, sodu, potasu, wapnia, magnezu, cynku, miedzi, ołowiu, kadmu, niklu, chromu (podobnie jak w powiecie Rzeszów) oraz wolnych jonów wodorowych.

Klimat akustyczny

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn zm., z 2019 r. poz. 42 z późn. zm.) definiuje hałas jako dźwięki o częstotliwości od 16 Hz do 16 000 Hz, czyli zakres odbierany przez ludzkie ucho. Hałasem możemy nazwać każdy niepożądany i uciążliwy dźwięk szkodliwy dla człowieka. Stopień szkodliwości zależy od poziomu hałasu oraz długości jego oddziaływania na organizm ludzki. Głównymi źródłami hałasu kształtującymi klimat akustyczny są hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy, lotniczy) oraz hałas przemysłowy.

Spśród ww. rodzajów hałasu, potencjalny problem na obszarze opracowania stanowi hałas komunikacyjny – drogowy, będący dominującym źródłem. Przez teren opracowania przebiegają dwie drogi powiatowe. Nie stwarzają one jednak uciążliwości dla sąsiadującej zabudowy. Klimat akustyczny w granicach przedmiotowego terenu należy uznać za korzystny – nie występują tu żadne obiekty lub przedsięwzięcia, które miałyby na niego wpływ.

Jakość wód powierzchniowych

Ze względu na stopień przekształcenia antropogenicznego terenu gminy, wszystkie wody powierzchniowe narażone są na zanieczyszczenia związane z wprowadzaniem ścieków komunalnych i przemysłowych, zanieczyszczenia obszarowe spływające z wodami opadowymi z terenów

użytkowanych rolniczo i utwardzonych terenów komunikacyjnych. Jakość wód zależy jednak przede wszystkim od ilości i jakości odprowadzanych do nich ścieków komunalnych. Są one m.in. przyczyną eutrofizacji wód.

Zgodnie z podziałem na jednolite części wód powierzchniowych obszar projektu planu znajduje się w JCWP o kodzie PLRW200012218852 „Brzeźnica od źródeł do dopływu z łązek Kucharskich Jest to scalona część wód (SCW), której stan określony został jako „zły” a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określona została jako „zagrożona”. Obszar PLRW200012218852 został przeznaczony do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie na obszarze dorzecza Wisły – Park Krajobrazowy (PK15) – Carnorzecko-Styżowski Park Krajobrazowy, OZW (PLH180023) Las nad Braciejową, OZW (PLH180053) Dolna Wisłoka z Dopływami. Cele środowiskowe dla PLRW200012218852 ustalono następująco: „dobry potencjał ekologiczny” oraz „dobry stan chemiczny”. Ustalono odstępstwo w postaci przedłużenia terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty. Termin osiągnięcia dobrego stanu ustalono na 2021 rok.

Jakość wód podziemnych

Obszar opracowania znajduje się w JCWPd oznaczonej kodem PLGW2000134, dla której stan ilościowy określono jako „dobry” a stan chemiczny jako „dobry”. Nie ustalono tu żadnego odstępstwa. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określona została jako „niezagrożona”. Celem środowiskowym dla tej części wód jest utrzymanie co najmniej jej dobrego stanu.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Ziemia wytwarza wokół siebie naturalne pole elektromagnetyczne, powszechnie obecne w środowisku naturalnym. Dzieląc promieniowanie względem częstotliwości promieniowania wyróżnia się:

- promieniowanie jonizujące, które występuje w wyniku użytkowania substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- promieniowanie niejonizujące, które występuje wokół instalacji elektroenergetycznych do wytwarzania radiokomunikacyjnych przesyłu energii elektrycznej, instalacji radiokomunikacyjnych oraz urządzeń i instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, urządzeń medycznych, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

Celem monitorowania poziomów pól elektromagnetycznych (PEM) w środowisku jest zapewnienie ochrony ludności i środowiska przed ponadnormatywnym oddziaływaniem promieniowania niejonizującego. Szczegółowe zasady monitoringu PEM określono w rozporządzeniu

w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (2007). W badaniach PEM wykonuje się pomiary natężenia składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego (parametr charakteryzujący oddziaływanie pola) w miejscach dostępnych dla ludności w przedziale częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3 000 MHz.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem sieć monitoringu PEM w województwie składa się ze 135 punktów pomiarowych, rozmieszczonych równomiernie w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców większej od 50 tys., w mniejszych miastach oraz na terenach wiejskich.

Badania prowadzi się w ramach trzyletniego cyklu badawczego. W każdym roku cykl obejmuje inną grupę 45 punktów pomiarowych, po 15 na każdym typie obszaru. Badania w tych samych punktach powtarza się co trzy lata.

Rok 2017 był pierwszym rokiem cyklu badawczego 2017-2019. Ocenę poziomów pól elektromagnetycznych sporządzono na podstawie rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (2003). Zgodnie z ww. rozporządzeniem, w miejscach dostępnych dla ludności, dopuszczalna wartość składowej elektrycznej pola, dla częstotliwości od 3 MHz do 300 MHz i dla częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz, wynosi 7 V/m. Ocena wyników badań nie wykazała przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Najwyższe natężenie pola elektromagnetycznego odnotowano na osiedlu Jagiellonów w Lubaczowie i wyniosło ono 0,98 +/- 0,33 [V/m]. Było ono wyższe od wartości stwierdzonej na tym osiedlu w roku 2014 o blisko 50%, jednak dużo niższe od wartości dopuszczalnej.

Ponadto znaczące poziomy PEM (wyższe lub równe dolnemu progowi czułości sondy pomiarowej), jednak znacznie niższe od poziomu dopuszczalnego, zarejestrowano w miastach: Rzeszów, Krosno, Mielec, Przemyśl, Jarosław i Tarnobrzeg, przy czym w Rzeszowie na osiedlu Śródmieście poziom PEM w 2017 r. był zbliżony do poziomu z roku 2014.

Na pozostałych obszarach objętych monitoringiem w roku 2014 i 2017, poziomy pól elektromagnetycznych były bardzo niskie, niższe od wartości 0,4 [V/m], to jest od wartości odpowiadającej dolnemu progowi czułości sondy pomiarowej. Zgodnie z wytycznymi Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w przypadku wyników pomiarów uzyskanych na poziomie poniżej dolnego progu czułości sondy pomiarowej, jako wynik na potrzeby obliczeń przyjęto połowę wartości czułości sondy, to jest wartość 0,2 V/m. Przy powyższym założeniu średnie wartości składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego dla poszczególnych kategorii obszarów w województwie wyniosły odpowiednio: w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców większej od 50 tys. (0,289 [V/m]), w pozostałych miastach (0,293 [V/m]) oraz na terenach wiejskich (0,2 [V/m]). Dla tych samych obszarów objętych monitoringiem PEM w poprzednim cyklu badawczym

(rok 2014), średnie wartości składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego wyniosły odpowiednio: w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców większej od 50 tys. (0,297 [V/m]), w pozostałych miastach (0,241 [V/m]) oraz na terenach wiejskich (0,2 [V/m]).

W ocenie poziomów PEM za rok 2017 odnotowano nieznaczne obniżenie średnich poziomów PEM na obszarach dużych miast i wzrost poziomów PEM w mniejszych miastach. Na terenach wiejskich poziomy PEM nie uległ zmianie.

Z przeprowadzonych badań wynika, że najwyższe poziomy pól elektromagnetycznych występują na obszarach miejskich, co jest spowodowane obecnością dużo większej liczby źródeł PEM i dużo większą liczbą ludności korzystającej z usług telekomunikacyjnych w tym samym czasie.

Poziom pola elektromagnetycznego na danym obszarze i jego oddziaływanie jest wielkością zmienną w czasie i jest wypadkową wielu czynników i uwarunkowań takich jak m.in. liczba i moc urządzeń nadawczych.

W 2017 r. średni dla obszaru województwa podkarpackiego poziom pola elektromagnetycznego w środowisku wyniósł 0,261 [V/m] i stanowił mniej niż 4% poziomu dopuszczalnego. Dla porównania średni poziom PEM dla obszaru województwa w roku 2014 wyniósł 0,246 [V/m], natomiast w 2016 r. 0,302 [V/m]. Na podstawie wieloletnich badań monitoringowych prognozuje się, że w przyszłych latach poziomy PEM nie ulegną istotnym zmianom.

Średni poziom pola elektromagnetycznego w Polsce, obliczony na podstawie wyników uzyskanych w PMS w latach 2014-2016 w 2 161 punktach pomiarowych wyniósł 0,35 V/m.

Zgodnie z art. 123 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn zm., z 2019 r. poz. 42 z późn. zm.) Prawo ochrony środowiska, podstawą prawną wykonywania monitoringowych pomiarów pól elektromagnetycznych, badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku prowadzi Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. Dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 Nr192 poz. 1883).

Na przedmiotowym obszarze, na terenach dostępnych dla ludności, tj. zabudowy mieszkaniowej oraz usług oświaty, dopuszczalna wartość natężenia składowej elektrycznej pola dla częstotliwości od 3 MHz do 300 MHz i dla częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz wynosi 7V/m.

Prawo ochrony środowiska nie ustala obowiązku uzyskania pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych m.in. przez linie i stacje elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 110 kV

lub wyższym, oraz przez instalacje radiokomunikacyjne (telefonia komórkowa). W związku z potencjalnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych pochodzącym od linii elektroenergetycznych oraz stacji bazowych, w planowaniu zabudowy zaleca się przestrzeganie przepisów odrębnych dotyczących lokalizowania linii energetycznych oraz dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

2. Uwarunkowania ekofizjograficzne

W celu ograniczenia uciążliwości wynikających z zagospodarowania terenu oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań, w opracowaniu ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zalecono uwzględnienie wskazanych w dokumencie uwarunkowań i ograniczeń wynikających z walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu (m.in. zróżnicowanie morfologiczne, brak terenów osuwiskowych, korzystne warunki gruntowo-wodne, zróżnicowane warunki topoklimatyczne).

Tereny o najkorzystniejszych warunkach ekofizjograficznych (dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i usługowej)

W opracowaniu ekofizjograficznym jako tereny o najkorzystniejszych warunkach wskazane są fragmenty stoku Pogórza Strzyżowskiego o nachyleniu 0 – 8%. Są to tereny o prostych warunkach gruntowych umożliwiających bezpośrednie posadowienie fundamentów projektowanych budynków. Warunki topoklimatyczne, charakterystyczne dla ww. stoków, są najkorzystniejsze na badanym terenie.

Tereny o korzystnych warunkach ekofizjograficznych

Jako tereny o korzystnych warunkach wskazane są fragmenty stoku Pogórza Strzyżowskiego o nachyleniu 8 – 12% i ekspozycji wschodniej. Warunki topoklimatyczne są mniej korzystne ze względu na skrócony czas nasłonecznienia, szczególnie w okresie jesienno-zimowym. Przy lokalizacji zabudowy na ww. terenie należy uwzględnić czas nasłonecznienia i nie wydłużać go wzajemnym zacienianiem przez sytuowane budynki.

Tereny o mniej korzystnych warunkach ekofizjograficznych

Jako tereny o mniej korzystnych warunkach wskazane są fragmenty stoku Pogórza Strzyżowskiego o nachyleniu ponad 20% i ekspozycji północnej. Decyzja o lokalizacji zabudowy powinna być poprzedzona badaniami geotechnicznymi ustalającymi nośność podłoża i stabilność stoku. Występujące skarpy naturalne i sztuczne, wskazane są pod lokalizację zieleni urządzonej

Jako tereny o mniej korzystnych warunkach wskazane jest również dno dolin potoku Niedźwiadka wraz z dopływami. Warunki gruntowe w tym rejonie są złożone. Podłoże budują tu grunty słabonośne, a wody podziemne występują płytko do głębokości 1,0 m. Możliwe jest wykorzystanie ww. terenów pod usługi sportu i rekreacji po przebudowaniu sieci rowów melioracyjnych.

III. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w trzech działach zawierających *przepisy ogólne (I)*, *przepisy szczegółowe (II)*, w którym zawarte są ustalenia *dotyczące poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi* oraz *przepisy końcowe (III)*.

W *dziale I* zawarto **przepisy ogólne**, na podstawie, których sporządza się projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, określono co jest załącznikiem do uchwały, zdefiniowano określenia stosowane w uchwale oraz przedstawiono jej zakres. W ramach działu zawarte zostały również informacje na temat przeznaczeń terenów występujących w planie..

W zakresie **zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** ustalono, że ochronę ładu przestrzennego w zagospodarowaniu terenów objętych planem należy zapewnić przez uwzględnienie nakazów i ograniczeń związanych z położeniem w granicach powiększonego Obszaru Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego zgodnie z przepisami odrębnymi, dla poszczególnych terenów objętych planem należy zapewnić zróżnicowane rozwiązania przestrzenne uzupełniając istniejącą zabudowę o brakujące elementy struktury funkcjonalno – przestrzennej, stosując dostępne instrumenty jak nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały.

W zakresie **zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu** ustalono, że na terenach objętych planem należy uwzględnić ograniczenia związane z położeniem w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) PLGW2000134, dla których celem środowiskowym jest utrzymanie co najmniej jej dobrego stanu; należy uwzględnić ograniczenia związane z położeniem w sąsiedztwie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego (wg Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ropczyce) w granicach powiększonego Obszaru Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego (wg Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego); należy uwzględnić występowanie wartościowej zieleni wysokiej; w zakresie ochrony przed hałasem, ustalono dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi, UO – jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi, US – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, dla terenów objętych planem ustala się zakaz likwidacji i zasypywania rowów melioracyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie **zasad kształtowania krajobrazu**, ustalono, że należy utrzymać otwarty charakter krajobrazu terenów położonych w granicach objętych niniejszym planem, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; dla terenów zabudowy należy zróżnicować sposoby zagospodarowania, użytkowania oraz zabudowy terenów, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; w zagospodarowaniu terenów objętych planem należy zapewnić szczególną dbałość o rozwiązania architektoniczne wpływające na kształtowanie krajobrazu kulturowego.

W zakresie **zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej** ustalono, że w zagospodarowaniu części terenów położonych w granicach strefy „O” – ograniczonej ochrony konserwatorskiej z zachowanymi reliktnami po nieistniejących założeniach dworsko-parkowych i folwarcznych, należy uwzględnić dostępne instrumenty jak nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; wszelkie działania budowlane w granicach strefy „O4” należy podporządkować zachowaniu i wzbogaceniu istniejących wartości przestrzennych, krajobrazowych i architektonicznych.

W zakresie **wymagań wynikających z potrzeby kształtowania przestrzeni publicznych** dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury oraz urządzeń technicznych, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; w przestrzeni publicznej wzdłuż dróg publicznych dopuszcza się umieszczanie reklam, wolnostojących tablic reklamowych oraz urządzeń reklamowych w odległościach nie mniejszych od siebie niż 50 m; na terenach usług sportu dopuszcza się lokalizację obiektów tymczasowych związanych z organizacją imprez masowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; dopuszcza się lokalizację tablic informacyjnych oraz szyldów na poziomie parterów budynków; wprowadza się zakaz umieszczania reklam na ogrodzeniach od strony frontów działek.

W zakresie **zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania** poszczególnych terenów ustala się, że budynki mieszkalne i usługowe należy lokalizować równolegle do przyległych dróg, uwzględniając wyznaczone nieprzekraczalne linie zabudowy; cechy elementów zagospodarowania przestrzennego oraz nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów zostały ustalone w przepisach szczegółowych dla poszczególnych terenów; wskaźniki kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania poszczególnych terenów, w tym: maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów należy ustalać zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały.

W zakresie **granic i sposobów zagospodarowania terenów podlegających ochronie, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią**, ustalono aby w zagospodarowaniu uwzględnić

położenie terenów objętych planem w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) PLGW 2000134, dla której celem środowiskowym jest utrzymanie co najmniej jej dobrego stanu, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; dla terenów położonych w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią Q1%, ustala się zakaz sadzenia drzew i krzewów, zakaz zmiany ukształtowania terenu, zakaz stosowania nawozów oraz środków ochrony roślin w okresie prognozowanego wezbrania.

W zakresie **zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości**, ustala się linie podziałów nieruchomości zgodnie z ustalonymi na rysunku planu liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub zasadach zagospodarowania; zakazuje się wydzielania działek bez odpowiedniej dostępności komunikacyjnej, dopuszcza się realizację inwestycji na terenie złożonym z połączonych działek geodezyjnych, dopuszcza się scalanie nieruchomości pod realizację inwestycji celu publicznego, ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,08 ha, dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszych od 0,01 ha pod elementy infrastruktury technicznej jak stacje transformatorowe i przepompownie ścieków.

W zakresie **szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu w tym zakazu zabudowy**, ustala się ograniczenia w użytkowaniu terenów położonych w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią Q1%, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały; wprowadza się zakaz zabudowy na terenach rolniczych, terenach trwałych użytków zielonych i terenach zieleni urządzonej, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały.

W zakresie **zasad modernizacji i budowy systemów komunikacji ustala się, że warunki dostępności terenów i obsługi komunikacyjnej** zostały ustalone w przepisach szczegółowych dla poszczególnych terenów; w granicach każdej wydzielonej działki należy wyznaczyć odpowiednią ilość miejsc postojowych zgodnie z przepisami szczegółowymi dla poszczególnych terenów.

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej** ustala się zaopatrzenie w wodę z istniejącej sieci wodociągowej, dopuszcza się rozbudowę, przebudowę i modernizację istniejącej infrastruktury; zaopatrzenie w energię elektryczną poszczególnych odbiorców z istniejących linii elektroenergetycznych niskiego napięcia zasilanymi z istniejącej stacji transformatorowej; dopuszcza się budowę, przebudowę i modernizację istniejącej infrastruktury, w tym stacji transformatorowej, rowów melioracyjnych oraz skablowanie napowietrznej linii elektroenergetycznej 15 kV; zaopatrzenie w gaz ziemny z istniejącej sieci gazowej średniego ciśnienia; dopuszcza się rozbudowę poszczególnych odcinków i modernizację istniejącej infrastruktury; obsługa w zakresie telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury technicznej, dopuszcza się lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w tym kablowych linii światłowodowych i lokalizację stacji bazowych telefonii komórkowej; odprowadzenie ścieków bytowych: docelowo systemem sieci kanalizacji tłocznej na oczyszczalnię w Ropczycach, tymczasowo do szczelnych bezodpływowych zbiorników z wywożeniem zawartości na oczyszczalnię ścieków, dopuszcza się systemy indywidualnego gromadzenia i unieszkodliwiania ścieków bytowo-gospodarczych poprzez budowę lokalnych

oczyszczalni ścieków; odprowadzenie wód opadowych z dachów i zadaszeń (tzw. czystych) na własny teren lub do rowów melioracyjnych; odprowadzenie wód opadowych z powierzchni dróg publicznych i wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdnych i parkingów narażonych na zanieczyszczenie rozwiązać indywidualnie poprzez urządzenia oczyszczające do rowów melioracyjnych w sposób niepowodujący zanieczyszczenia wód i gruntu; gromadzenie i usuwanie odpadów komunalnych w pojemnikach zlokalizowanych w granicach działek z obowiązkiem ich opróżniania na zasadach obowiązujących w gminie; ogrzewanie obiektów kubaturowych indywidualne nie pogarszające stanu środowiska, dopuszcza się wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii; sieci infrastruktury technicznej należy lokalizować równolegle do pasów dróg pomiędzy liniami rozgraniczającymi a nieprzekraczalnymi liniami zabudowy; dopuszcza się przebudowę kolizyjnych elementów infrastruktury technicznej, w tym rowów melioracyjnych; dopuszcza się skanalizowanie i przykrycie istniejących rowów melioracyjnych.

W zakresie **sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów**, ustala się, że obiekty tymczasowe należy lokalizować zgodnie z ustaleniami jak dla budynków mieszkalnych lub gospodarczych w tym ustaleniami dotyczącymi nieprzekraczalnych linii zabudowy; dopuszcza się systemy indywidualnego gromadzenia i unieszkodliwiania ścieków bytowo-gospodarczych w tym bezodpływowe zbiorniki ścieków lub przydomowe oczyszczalnie ścieków z osadem czynnym do czasu budowy kanalizacji.

W zakresie **stawki procentowej stanowiącej podstawę naliczania opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości w wyniku uchwalenia planu**, dla wszystkich terenów ustala się równą 5 %.

W **dziale (II)** w ramach **przepisów szczegółowych**, znajdują się ustalenia dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi.

Ustalenia dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.MN:

1. Przeznaczenie terenu: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w tym budynki mieszkalne jednorodzinne oraz budynki gospodarcze i garażowe.
2. Zasady i warunki zagospodarowania:
 - 1) nieprzekraczalna linia zabudowy od strony drogi publicznej 1.KD/Z zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) usytuowanie budynków równolegle do granic nieruchomości nieprzylegających do drogi publicznej z uwzględnieniem ustalonej nieprzekraczalnej linii zabudowy;
 - 3) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.

3. Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) maksymalna intensywność zabudowy nie większa niż 0,4;
 - 2) minimalna intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,2;
 - 3) powierzchnia zabudowy nie większa niż 30% powierzchni działki budowlanej;
 - 4) udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 30%.
4. Zasady kształtowania zabudowy i architektury obiektów:
 - 1) budynek mieszkalny - obiekt od jednej do dwóch kondygnacji nadziemnych w tym poddasze mieszkalne:
 - a) szerokość elewacji frontowej 12,0 m z tolerancją $\pm 20\%$,
 - b) wysokość do okapu lub gzymsu od 3,5 m do 5,0 m, wysokość do kalenicy od 7,0 m do 9,0 m,
 - c) dach stromy wielospadowy, czterospadowy lub dwuspadowy o jednakowym kącie nachylenia połaci od 25 do 45°, kryty dachówką ceramiczną lub materiałem dachówko podobnym, główna kalenica równoległa do elewacji frontowej,
 - 2) budynki gospodarcze i garażowe - obiekty jednokondygnacyjne:
 - a) szerokość elewacji frontowych 6,0 m (tolerancja $\pm 20\%$),
 - b) wysokość do okapu od 2,5 m do 3,5 m, wysokość do kalenicy od 5,0 m do 6,5 m,
 - c) dachy strome wielospadowe, czterospadowe lub dwuspadowe o jednakowym kącie nachylenia połaci od 25° do 45°, kryte dachówką ceramiczną lub materiałem dachówko podobnym, główne kalenice równoległe lub prostopadłe do elewacji frontowych.
5. Zasady obsługi komunikacyjnej terenu:
 - 1) obsługa komunikacyjna terenu z drogi publicznej, oznaczonej na rysunku planu symbolem 1.KD/Z;
 - 2) w granicach działki budowlanej należy przewidzieć minimum 2 miejsca postojowe na budynek mieszkalny lub 1,5 miejsca na każdy lokal mieszkalny.
6. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,08 ha za wyjątkiem działek pod elementy infrastruktury technicznej, dla których dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 0,01 ha.

§ 19

Ustalenia dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.UO:

1. Przeznaczenie terenu: teren usług oświaty, dla którego:

- 1) ustala się lokalizację zabudowy kubaturowej: budynków dydaktycznych, sali sportowej z zapleczem socjalno-technicznym oraz budynków zaplecza technicznego;
 - 2) dopuszcza się lokalizację szkolnych terenowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych.
2. Zasady zagospodarowania terenu:
- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy od strony drogi publicznej 2.KD/Z zgodnie z rysunkiem planu;
 - 2) dopuszcza się przekroczenie wyznaczonej linii zabudowy przez takie elementy zagospodarowania jak: schody zewnętrzne i tarasy, jednak nie więcej niż o 3,50 m;
 - 3) dopuszcza się makroniwelację terenu do poziomu umożliwiającego naturalny spływ wód opadowych i realizację terenowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych;
 - 4) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.
3. Wskaźniki zagospodarowania terenu:
- 1) maksymalna intensywność zabudowy nie większa niż 0,7;
 - 2) minimalna intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,1;
 - 3) powierzchnia zabudowy nie większa niż 50% powierzchni działki budowlanej.
 - 4) udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 50%;
4. Zasady kształtowania zabudowy i architektury obiektów:
- 1) budynki dydaktyczne - obiekty od jednej do czterech kondygnacji nadziemnych połączone przewiązkami, z możliwością podpiwniczenia, kryte stromymi dwu-, cztero- i wielospadowymi dachami o kącie nachylenia od 20° do 30°, wysokość do okapów do 12,0 m, wysokość do kalenic do 16,0 m;
 - 2) budynek sali sportowej z zapleczem socjalno-technicznym - niepodpiwniczony do dwóch kondygnacji nadziemnych, kryty stromym dwu-, cztero- i wielospadowym dachem o kącie nachylenia od 20° do 30°, wysokość do okapu do 7,0 m, wysokość do kalenicy do 12,0 m;
 - 3) budynki zaplecza technicznego - obiekty o jednej kondygnacji nadziemnej, kryte stromymi dwu-, cztero- i wielospadowymi dachami o kącie nachylenia od 20° do 30°, wysokość do okapu do 5,0 m, wysokość do kalenicy do 10,0 m.
5. Zasady obsługi komunikacyjnej
- 1) obsługa komunikacyjna terenu od strony wschodniej z odcinka drogi publicznej, oznaczonej symbolem 2.KD/Z,
 - 2) w granicach terenu należy przewidzieć wiatę dla rowerów o wielkości dostosowanej do potrzeb;
 - 3) w granicach terenu należy usytuować minimum 2 miejsca postojowe dla pojazdów osób niepełnosprawnych;

- 4) niezbędną ilości miejsc postojowych dla samochodów, przy wskaźniku minimum 1 miejsce na 3 użytkowników stałych, dopuszcza się bilansować łącznie z miejscami postojowymi na terenie 2.UO zgodnie z ustaleniami § 20 ust. 5.
6. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,08 ha za wyjątkiem działek pod elementy infrastruktury technicznej, dla których dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 0,01 ha.

§ 20

Ustalenia dla terenu, oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.UO:

1. Przeznaczenie terenu: teren usług oświaty, dla którego:
 - 1) ustala się lokalizację zabudowy kubaturowej: budynków dydaktycznych oraz budynków zaplecza technicznego;
 - 2) ustala się lokalizację terenowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych oraz placu zabaw;
 - 3) wzdłuż ciągu pieszo-jezdnego, oznaczonego symbolem Kx dopuszcza się lokalizację ogólnodostępnego parkingu.
2. Zasady zagospodarowania terenów:
 - 1) nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu;
 - 2) budynki dydaktyczne oraz budynki zaplecza technicznego należy lokalizować równolegle do drogi 3.KD/Z z uwzględnieniem wyznaczonych linii zabudowy;
 - 3) nakazuje się chronić i wyeksponować zachowane relikty po nieistniejących założeniach dworsko-parkowych i folwarcznych;
 - 4) dopuszcza się adaptować zachowane relikty po nieistniejących założeniach dworsko-parkowych i folwarcznych do współczesnych funkcji;
 - 5) należy zachować wartościowe elementy zieleni wysokiej;
 - 6) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.
3. Wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) maksymalna intensywność zabudowy nie większa niż 0,5;
 - 2) minimalna intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,1;
 - 3) powierzchnia zabudowy nie większa niż 30% powierzchni działki budowlanej;
 - 4) udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 50%.
4. Zasady kształtowania zabudowy i architektury obiektów:
 - 1) budynki dydaktyczne – obiekty od jednej do trzech kondygnacji nadziemnych, szerokość elewacji frontowych od 20 m do 40 m z tolerancją $\pm 20\%$, z możliwością podpiwniczenia,

- kryte stromymi dwu-, cztero- i wielospadowymi dachami o kącie nachylenia od 20° do 30°, wysokość do okapów do od 6,0 do 7,0 m, wysokość do kalenic do 12,0 m;
- 2) budynki zaplecza technicznego - obiekty na rzucie prostokąta o jednej kondygnacji nadziemnej, kryte stromymi dwu-, cztero- i wielospadowymi dachami o kącie nachylenia od 20° do 30°, wysokość do okapu do 4,0 m, wysokość do kalenicy do 7,0 m.
5. Zasady obsługi komunikacyjnej:
- 1) obsługa komunikacyjna terenu od strony południowej bezpośrednio z drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 5.KDW;
 - 2) dopuszcza się dostępność komunikacyjną z ciągu pieszo-jezdnego, oznaczonego na rysunku planu symbolem Kx, wzdłuż wschodniej granicy terenu powiązanego komunikacyjnie z terenami poza granicami terenów objętych planem;
 - 3) na terenie należy zapewnić niezbędną ilość miejsc postojowych dla samochodów uwzględniając ustalenia § 19 ust. 5 pkt 4 zgodnie ze wskaźnikami:
 - a) minimum 1 miejsce postojowe na 3 użytkowników stałych,
 - b) minimum 10 miejsc postojowych dla użytkowników czasowych,
 - c) minimum 2 miejsca postojowe dla osób niepełnosprawnych.
6. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,08 ha za wyjątkiem działek pod elementy infrastruktury technicznej, dla których dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 0,01 ha.

§ 21

Ustalenia dla terenu, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.US:

1. Przeznaczenie terenu: teren usług sportu i rekreacji, dla którego:
 - 1) ustala się przeznaczenie pod stadion z jednostronną trybuną i pełnowymiarowym boiskiem do piłki nożnej wraz z obiektami towarzyszącymi, urządzenia do lekkoatletyki, bieżnię, skocznię, boiska i urządzenia rekreacyjne;
 - 2) wzdłuż drogi publicznej oznaczonej symbolem 1.KD/Z dopuszcza się lokalizację elementów wejściowych jak bramki wejściowe i kasy, ogólnodostępnego parkingu oraz niezbędnych elementów infrastruktury technicznej;
 - 3) dopuszcza się lokalizację obiektu zaplecza z pomieszczeniami klubowymi, handlowymi, gastronomicznymi, administracyjnymi, socjalnymi i technicznymi.
2. Zasady zagospodarowania terenu:
 - 1) nieprzekraczalna linia zabudowy od krawędzi jezdni drogi publicznej oznaczonej symbolem 1.KD/Z zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu;

- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy od strony wschodniej od krawędzi jezdni odcinka drogi publicznej oznaczonej symbolem 2.KD/Z, zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu;
 - 3) dopuszcza się makroniwelację terenu do poziomu umożliwiającego naturalny spływ wód opadowych;
 - 4) dopuszcza się lokalizację obiektów tymczasowych związanych z organizacją imprez masowych;
 - 5) w granicach terenu należy przewidzieć miejsca postojowe dla pojazdów straży pożarnej, policji i pogotowia;
 - 9) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.
3. Wskaźniki zagospodarowania terenu:
- 1) maksymalna intensywność zabudowy nie większa niż 0,6;
 - 2) minimalna intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,1;
 - 3) powierzchnia zabudowy nie większa niż 30% powierzchni działki budowlanej;
 - 4) udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 30%.
4. Zasady kształtowania zabudowy i architektury obiektów:
- 1) stadion z jednostronną trybuną na około 500 widzów z wydzielonym sektorem dla gości:
 - a) trybuna o długości do 100,0 m, wejścia na trybuny systemem schodów i pochylni zewnętrznych, wysokość do górnego poziomu trybun od 0,00 m do 6,00 m od poziomu płyty boiska,
 - c) zadaszenie trybuny prostokątne lub łukowe o długości do 100,0 m i wysokości od 5,00 m do 9,00 m od poziomu płyty boiska,
 - d) pełnowymiarowe boisko do piłki nożnej o wymiarach 100,0 m x 70,0 m,
 - e) przed trybuną bieżnia sześciotorowa do biegów krótkich, dookoła boiska czterotorowa 400 m bieżnia lekkoatletyczna,
 - f) na zakolach stadionu urządzenia lekkoatletyczne;
 - 2) budynek zaplecza socjalnego i technicznego z pomieszczeniami klubowymi, handlowymi, gastronomicznymi, socjalnymi i technicznymi:
 obiekt od jednej do dwóch kondygnacji nadziemnych, kryty stromym dwuspadowym lub wielospadowym dachem o kącie nachylenia od 20° do 40°, szerokość elewacji frontowej do 10,0 m z tolerancją $\pm 20\%$, wysokość do okapu do 7,0 m, wysokość do kalenicy do 10,0 m, dopuszcza się obiekt kryty płaskim dachem o wysokości do górnej krawędzi attyki do 8,00 m;
 - 3) budynki pomocnicze i techniczne:
 obiekty jednokondygnacyjne na rzucie prostokąta o kubaturze do 200 m³ każdy, kryte stromymi dwuspadowymi lub wielospadowymi dachami o kącie nachylenia od 20° do 40°, szerokość elewacji frontowej do 7,00 m z tolerancją $\pm 20\%$, wysokość do okapu od

3,0 m do 4,0 m, wysokość do kalenicy od 6,0 m do 8,0 m, dopuszcza się obiekt kryty płaskim dachem o wysokości do górnej krawędzi attyki od 5,0 do 9,0 m.

5. Zasady obsługi komunikacyjnej:

- 1) obsługa komunikacyjna z dróg publicznych:
 - a) od strony północnej z drogi publicznej, oznaczonej na rysunku planu symbolem 1.KD/Z;
 - b) od strony wschodniej z odcinka drogi publicznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 2.KD/Z;
- 2) ogólnodostępny parking do 60 stanowisk postojowych dla autobusów i samochodów osobowych z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych z rozdzielonym wjazdem i wyjazdem z drogi publicznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 1 KDZ.

6. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,08 ha za wyjątkiem działek pod elementy infrastruktury technicznej, dla których dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 0,01 ha.

§ 22

Ustalenia dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem: 1.R:

1. Przeznaczenie terenu: teren rolny.
2. Zasady zagospodarowania terenów:
 - 1) nakazuje się zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) ustala się zakaz zabudowy;
 - 3) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić położenie w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z ustaleniami wymienionymi w § 11 uchwały.
3. Obsługa komunikacyjna terenu z terenów sąsiednich.
4. Nie ustala się minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek.

§ 23

Ustalenia dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1.RZ, 2.RZ, 3.RZ:

1. Przeznaczenie terenów: tereny rolnicze w tym trwałe użytki zielone.
2. Zasady zagospodarowania terenów:
 - 1) zakazuje się zmiany ukształtowania doliny potoku Niedźwiadka;
 - 2) zakazuje się lokalizacji stałych i tymczasowych obiektów budowlanych;

- 3) w terenie 1.RZ dopuszcza się użytkowanie istniejącej zabudowy bez prawa rozbudowy;
 - 4) w zagospodarowaniu terenów uwzględnić położenie w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z ustaleniami wymienionymi w § 11 uchwały.
3. Obsługa komunikacyjna terenów z drogi publicznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 1.KD/Z oraz z drogi wewnętrznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 4.KDW.
4. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,3 ha za wyjątkiem działek pod elementy infrastruktury technicznej, dla których dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 0,01 ha.

§ 24

Ustalenia dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem Z:

1. Przeznaczenie terenu: teren zieleni nieurządzonej.
2. Zasady zagospodarowania terenu:
 - 1) zakaz lokalizacji wszelkich obiektów kubaturowych;
 - 2) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.
3. Obsługa komunikacyjna z terenów przyległych.
6. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,08 ha za wyjątkiem działek pod elementy infrastruktury technicznej, dla których dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż 0,01 ha.

§ 25

Ustalenia dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami : 1.WR, 2.WR, 3.WR:

1. Przeznaczenie terenu: tereny rowów melioracyjnych.
2. Zasady zagospodarowania terenów ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:
 - 1) dopuszcza się realizację urządzeń związanych z gospodarką wodną w tym zabezpieczeniem brzegów przed erozją a także przedsięwzięć służących ochronie przeciwpowodziowej;
 - 2) dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych z przyległych terenów po ich oczyszczeniu;
 - 3) dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć służących ochronie przeciwpowodziowej;
 - 4) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.

3. Obsługa komunikacyjna z przyległych terenów rolniczych w tym trwałych użytków zielonych, oznaczonych na rysunku planu symbolem RZ.

§ 26

Ustalenia dla terenu, oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.KDZ:

1. Przeznaczenie terenu: teren drogi publicznej klasy zbiorczej.
2. Zasady zagospodarowania terenów:
 - 1) odcinek drogi publicznej z jednostronnym chodnikiem i elementami infrastruktury drogowej;
 - 2) szerokość w liniach rozgraniczających minimum 20,00 m;
 - 3) dopuszcza się lokalizację ścieżki rowerowej;
 - 4) dopuszcza się lokalizację dwóch zjazdów na teren parkingu, o którym mowa w § 21,
 - 5) w pasie drogi na długości parkingu, o którym mowa w § 21 dopuszcza się lokalizację miejsc postojowych dla autobusów;
 - 6) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.

§ 27

Ustalenia dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 2.KD/Z, 3.KD/Z:

1. Przeznaczenie terenu: tereny odcinków drogi publicznej klasy zbiorczej.
2. Zasady zagospodarowania terenów:
 - 1) odcinki drogi publicznej z jednostronnym chodnikiem i elementami infrastruktury drogowej;
 - 2) dopuszcza się lokalizację ścieżki rowerowej;
 - 3) w pasie drogi 2.KD/Z, na długości terenu 1.UO, dopuszcza się lokalizację miejsc postojowych dla samochodów;
 - 4) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.

§ 28

Ustalenia dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem Kx:

1. Przeznaczenie terenu: teren ciągu pieszo jezdnego.
2. Ustala się szerokość w liniach rozgraniczających 4 m, jak na rysunku planu.

§ 29

Ustalenia dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami: 4.KDW, 5.KDW:

1. Przeznaczenie terenów: tereny dróg wewnętrznych.
2. Zasady zagospodarowania terenów:
 - 1) drogi wewnętrzne z jednostronnymi chodnikami i elementami infrastruktury drogowej;
 - 2) szerokość w liniach rozgraniczających od 10,0 m do 18,0 m, zgodnie z rysunkiem planu;
 - 3) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.

§ 30

Ustalenia dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem EE:

1. Przeznaczenie terenu: teren infrastruktury technicznej.
2. Zasady zagospodarowania terenów ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:
 - 1) ustala się lokalizację stacji transformatorowej;
 - 2) w zagospodarowaniu terenu uwzględnić odległości od istniejących i projektowanych elementów uzbrojenia technicznego.
3. Wskaźniki zagospodarowania terenu:
 - 1) maksymalna intensywność zabudowy nie większa niż 0,2;
 - 2) minimalna intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,1;
 - 3) powierzchnia zabudowy nie większa niż 20% powierzchni działki budowlanej;
 - 4) udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 50%.
4. Zasady kształtowania zabudowy i architektury obiektów:

budynek stacji transformatorowej – obiekt jednokondygnacyjny, kryty płaskim lub stromym dwu-, cztero- i wielospadowym dachem o kącie nachylenia od 20° do 30°, wysokość do okapu od 3,0 do 3,5 m, wysokość do kalenicy do 5,0 m.
3. Zasady obsługi komunikacyjnej terenu:

obsługa komunikacyjna bezpośrednio z drogi publicznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 1.KD/Z lub z przyległych terenów 1.US poprzez ustanowione odpowiednie służebności drogowe powiązane komunikacyjnie z drogą publiczną.
4. Ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych na 0,01 ha.

W *dziale 3* znajdują się **przepisy końcowe** w ramach, których do czasu realizacji ustaleń planu dopuszcza się dotychczasowy sposób użytkowania terenu a także powierza się wykonanie uchwały Burmistrzowi Ropczyc.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Zmiany sposobu zagospodarowania terenów dotyczą głównie przekształceń funkcjonalnych, a dopiero w ich następstwie przekształceń przestrzennych. Zmiany te są zgodne z kierunkami zagospodarowania przestrzennego określonymi w projekcie III Zmiany Studium.

Przekształcenia funkcjonalne, zgodnie z polityką przestrzenną gminy, polegają na zmianie przeznaczenia terenów dotychczas użytkowanych rolniczo. W projekcie planu wyznaczono przede wszystkim tereny usług oświaty, sportu i rekreacji, a na niewielkim obszarze również tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Aby zapewnić odprowadzanie wód opadowych z terenów zabudowanych, wyznaczono szeroki pas trwałych użytków zielonych wzdłuż terenów wód powierzchniowych.

Przekształcenia przestrzenne wynikają z ustaleń projektu zmiany planu dla ww. terenów. Najistotniejszą zmianą jest podniesienie poziomu gruntu na obszarach bezodpływowych do wysokości 234 m n. p. m., tj. o 2 m związane z odprowadzaniem wód opadowych. Taka zmiana, przy braku zabudowy kubaturowej (na terenie usług sportu i rekreacji ustalono lokalizację boiska sportowego) nie spowoduje zamknięcia widokowego. Oś widokowa pozostanie otwarta na tereny trwałych użytków zielonych w granicach strefy zalewu wodami powodziowymi Q1%, wyłączonych spod zabudowy.

Prawidłowo zaprojektowany układ zabudowy, uwzględniający otwarcia widokowe na istniejące tereny zielone oraz dbałość o wysoki standard architektoniczny projektowanych budynków wpłyną korzystnie na walory krajobrazowe obszaru opracowania.

Zmiany w zagospodarowaniu obejmują przekształcenia funkcjonalne i przestrzenne w istniejącym użytkowaniu, które są zgodne z polityką przestrzenną gminy. Konieczne jest porządkowanie przestrzeni z zachowaniem ładu przestrzennego. Przeznaczenie terenów dotychczas użytkowanych rolniczo na tereny sportu i rekreacji, mieszkaniowe i usługowe, wpłynie korzystnie na ład przestrzenny.

Przeznaczenie terenów dotychczas użytkowanych rolniczo na tereny sportu i rekreacji, mieszkaniowe i usługowe, wpłynie korzystnie na ład przestrzenny. Prawidłowo zaprojektowany układ zabudowy, otoczony zielenią, dbałość o wysoki standard architektoniczny projektowanych budynków, wkomponowanych w krajobraz nie pogorszy walorów krajobrazowych tego terenu.

3. Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Zmiana sposobu zagospodarowania terenów otwartych na tereny zabudowane spowoduje częściowe przekształcenie ich powierzchni. Prace budowlane (wykopy fundamentowe) spowodują naruszenie zewnętrznej warstwy ziemi. Będą to niewielkie zmiany w naturalnej rzeźbie terenu o charakterze miejscowym. Ukształtowanie powierzchni, nie wymagają wykonania znaczących prac niwelacyjnych.

Realizacja ciągów, dojazdów oraz miejsc postojowych, spowoduje utwardzenie tych powierzchni. Przed rozpoczęciem realizacji tych przedsięwzięć należy urodzajną warstwę gleby zdjąć i wykorzystać w terenach biologicznie czynnych. Zmiany te należy uznać za nieuniknione, towarzyszące wprowadzeniu nowej funkcji.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Zaopatrzenie w wodę będzie odbywać się z istniejącego wodociągu gminnego. Ścieki bytowe odprowadzane będą do gminnej oczyszczalni ścieków docelowo poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, tymczasowo do szczelnych bezodpływowych zbiorników z wywożeniem zawartości na oczyszczalnię (dla zabudowy usługowej dopuszcza się budowę lokalnych oczyszczalni ścieków).

Wody opadowo – roztopowe z dachów mogą być rozprowadzane po terenie zielonym na działce lub do rowów melioracyjnych. Wskazana byłaby realizacja zbiornika gromadzącego te wody i wykorzystywanie ich do celów gospodarczych. W przypadku odprowadzenia wód opadowych z utwardzonych powierzchni terenów, należy wprowadzić rozwiązania techniczne zabezpieczające przed możliwością przenikania potencjalnych zanieczyszczeń do gruntu lub wód.

Teren objęty projektem planu, położony jest poza granicami GZWP. W jego granicach nie ma zlokalizowanych ujęć wód podziemnych i stref ochronnych wokół nich. Jest on narażony na zalewanie wodami powodziowymi, występują tu również obszary bezodpływowe.

Zgodnie z podziałem na jednolite części wód powierzchniowych teren projektu planu (7,23 ha) znajduje się w JCWP o kodzie PLRW200012218852 „Brzeźnica od źródeł do dopływu z łązek Kucharskich Jest to scalona część wód (SCW), której stan określony został jako „zły” a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określona została jako „zagrożona”. Obszar PLRW200012218852 został przeznaczony do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie na obszarze dorzecza Wisły – Park

Krajobrazowy (PK15) – Carnorzecko-Styżowski Park Krajobrazowy, OZW (PLH180023) Las nad Braciejową, OZW (PLH180053) Dolna Wisłoka z Dopływami. Cele środowiskowe dla PLRW200012218852 ustalono następująco: „dobry potencjał ekologiczny” oraz „dobry stan chemiczny”. Ustalono odstępstwo w postaci przedłużenia terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty. Termin osiągnięcia dobrego stanu ustalono na 2021 rok.

Określone ustalenia planu w zakresie gospodarki wodno – ściekowej są zgodne z celami środowiskowymi przyjętymi dla JCWP „Brzeźnica od źródeł do dopływu z Łączek Kucharskich”, jednakże z uwagi na nieznaczną wielkość terenu w obszarze jednolitej części wód nie będą mieć większego znaczenia w skali całej JCWP.

Teren opracowania planem położony jest w jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) PLGW2000134, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Celem środowiskowym dla tej części wód jest co najmniej utrzymanie jej dobrego stanu. Dopuszczona funkcja i sposób zagospodarowania analizowanego terenu nie są sprzeczne z przyjętym celem środowiskowym dla JCWPd.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Przeznaczenie części terenu pod zabudowę usług oświaty, usług sportu i rekreacji oraz mieszkaniową nie stworzy znacznego zagrożenia dla jakości powietrza. Do ogrzewania obiektów dopuszczono wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii cieplnej. Planowane zagospodarowanie terenów, określenie wielkości powierzchni biologicznie czynnej nie stwarza zagrożenia dla jakości powietrza atmosferycznego. Poprawa stanu powietrza w zakresie stężeń pyłu PM10 i PM2,5 związane jest przede wszystkim z ciągiem dróg powiatowych i ruchem pojazdów w ciągu tych dróg.

Wpływ na klimat akustyczny

Zagospodarowanie terenu zabudowę usług oświaty, sportu i rekreacji oraz mieszkaniową, może wpłynąć na nieznaczne pogorszenie warunków akustycznych. Głównym elementem mającym wpływ na warunki akustyczne pozostają drogi powiatowe.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy oraz obszary chronione w tym Natura 2000

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będą nieść znacznego zagrożenia zarówno dla flory, jak i fauny analizowanego terenu. Z miejscowym, bezpośrednim zubożeniem lub likwidacją istniejącej roślinności spotykamy się jedynie w miejscach powstania nowej zabudowy usług oświaty i zabudowy jej towarzyszącej na terenach dotychczas niezabudowanych oraz na terenach dróg wewnętrznych, dojazdów oraz miejsc postojowych. Pod usługi oświaty przeznaczono tereny porolne, likwidacji ulegną gatunki pospolite, w części gatunki ruderalne. Na obszarze opracowania planem nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin.

Realizacja ustaleń planu spowoduje również zmiany udziału terenów biologicznie czynnych. Na terenie usług oświaty oraz zabudowy mieszkaniowej ich udział nie może być mniejszy niż 50% w odniesieniu do wydzielonego terenu. W wyniku zmian zagospodarowania nastąpi zmiana ekosystemów. Pojawi się zieleń urządzona w postaci trawników, nasadzeń krzewów i drzew ozdobnych. Jest to teren, w którym brak warunków dla bytowania większych zwierząt. Warunki życia dla bytowania drobnych ssaków będą nadal korzystne. Teren zainwestowane sąsiadują z terenami niezabudowanymi również zapewniającymi dobre warunki bytowania dla występujących tu gatunków.

Dokument nie zawiera ustaleń dotyczących obszarów Natura 2000 ze względu na brak ich występowania w granicach obszaru planu i jego najbliższego otoczenia

Wpływ na klimat lokalny

Zagospodarowanie terenu poprzez wprowadzenie zabudowy usługowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej na obszarze o powierzchni 4,5681 ha, nie wpłynie na zmianę poszczególnych elementów klimatu lokalnego.

Wpływ na dobra materialne

Oceniając dobra materialne jako wszystkie środki, które mogą być wykorzystane bezpośrednio lub pośrednio dla zaspokojenia potrzeb ludzkich należy stwierdzić, że ustalenia projektu planu stworzą korzystne warunki dla życia poszczególnych osób.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Realizacja zabudowy zmieni krajobraz omawianego terenu. Dla obiektów, jakie będą zrealizowane określono wysokość, kubaturę, wskaźnik intensywności zabudowy, kształt oraz

nachylenie połaci dachowych. Określono również parametry budynków gospodarczych i wielkość powierzchni biologicznie czynnej.

Uwzględnienie wszystkich powyższych ustaleń oraz prawidłowo zaprojektowany układ zabudowy spowoduje, że zagospodarowanie terenu będzie cechować się ładem przestrzennym i dbałością o wyraz estetyczny, w tym o architekturę. Wkomponowane w krajobraz budynki nie pogorszą walorów krajobrazowych terenu opracowania planem.

W granicach opracowania planistycznego nie występują obiekty kultury materialnej uznane za zabytki. Część terenu objętego projektem planu miejscowego jest położona w strefie „O” ograniczonej ochrony konserwatorskiej z zachowanymi relikami po założeniach dworsko-parkowych i folwarcznych. Wszelkie działania budowlane w strefie „O” należy podporządkować zachowaniu i wzbogaceniu istniejących wartości przestrzennych, krajobrazowych i architektonicznych.

Poza przedmiotowym terenem (w odległości ok. 0,5 km od granicy opracowania) występują złoża gipsów i anhydrytów (złoża o zasobach prognostycznych). Dla złoża gipsów mioceńskich „Niedźwiada – Broniszów” w miejscowościach Krzemienica, Glinik, gm. Ropczyce, Wielopole Skrzyńskie sporządzona jest dokumentacja geologiczna złóż w kat. C2.

Wpływ na zdrowie ludzi

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będą w niewielkim stopniu wpływały negatywnie na zdrowie ludzi. Na obszarze planu zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenia wystąpienia poważnych awarii. Na terenie planu prognozuje się, jako najbardziej uciążliwy hałas pochodzący z terenów komunikacyjnych, które jednak ze względu na izolację terenów oraz zachowanie standardów akustycznych nie powinny stwarzać pogorszenia standardu jakości życia mieszkańców.

4. Stan środowiska na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń dokumentu

Stan środowiska przyrodniczego na obszarze objętym planem miejscowym został przeanalizowany w rozdziale III *Prognozy*. Na obszarze planu zakazuje się inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, w tym z zakresu ochrony środowiska. Planowane nowe zagospodarowanie nie będzie powodować znaczących zmian w jakości środowiska na terenie gminy oraz na samym terenie objętym zmianą planu.

5. Oddziaływanie na obszary chronione

Teren objęty planem położony jest poza granicami obszarów objętych ochroną krajobrazu.

Położony jest w środkowo-wschodniej części Gminy Ropczyce, w dużej odległości od obszarów chronionego krajobrazu, w tym od:

- Obszaru Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego w odległości ponad 3 km w kierunku północno-zachodnim;
- Strzyżowsko - Sędziszowski Obszaru Chronionego Krajobrazu w odległości ponad 6 km w kierunku wschodnim;
- Obszaru Natura 2000, oznaczonego symbolem PLH180023 „Las nad Braciejową” położony w odległości ponad 6 km w kierunku zachodnim;
- Obszaru Natura 2000, oznaczonego symbolem PLH180053 „Dolna Wisłoka z dopływami” – położony w odległości ok. 4 km w kierunku południowo – wschodnim;
- Rezerwatu przyrody „Szwajcaria Ropczycka” położony w odległości ok. 4 km w kierunku południowo – zachodnim.

Wg ustaleń Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego planuje się powiększenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego.

Duże odległości od terenów objętych ochroną, częściowo zurbanizowane tereny oddzielające teren będący przedmiotem opracowania od terenów chronionych, a przede wszystkim brak negatywnego oddziaływania nie stwarzają żadnego zagrożenia dla terenów chronionych.

V. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i ekonomicznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie miasta i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają rozwiązania korzystne dla środowiska, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach zmiany planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju Gminy Ropczyce.

Dla obszaru planu nie ma konieczności stosowania kompensacji przyrodniczych gdyż obszar zmiany planu nie znajduje się w obrębie terenów o wysokich walorach przyrodniczych i nie powoduje zniszczenia cennych siedlisk roślinnych czy zwierzęcych.

Wyznaczenie nowych terenów do zabudowy i wskazanie nowych terenów komunikacyjnych ma ważne znaczenie w zakresie ochrony środowiska. Ustalenia planu wskazują m.in. sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenów, gdzie potencjalnie mogą być one ściekiem. Ustalenia planu miejscowego ograniczają także odprowadzanie ścieków. Brak realizacji postanowień planu może doprowadzić do konfliktów powstałych między prowadzonymi procesami inwestycyjnymi na terenie gminy, a potrzebami ochrony środowiska.

Brak realizacji postanowień planu może doprowadzić do chaotycznego rozwoju terenów zabudowanych bez zapewnienia odpowiedniej infrastruktury drogowej i technicznej. W wyniku takich spontanicznych inwestycji może nastąpić pogorszenie warunków środowiska gruntowo-wodnego, akustycznego i atmosferycznego, co przyczyni się do dalszego spadku jakości życia mieszkańców. Wprowadzenie ograniczeń w zakresie powierzchni zabudowy i wprowadzenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej pozwoli na zachowanie odpowiedniej ilości terenów przepuszczalnych. W związku z brakiem wskaźników w zakresie kształtowania zabudowy wymaganych obecnym prawodawstwem w obowiązujących planach miejscowych brak realizacji planu da możliwość powstawania zabudowy o zróżnicowanej wysokości i charakterze. Ustalenia planu sankcjonują także wielkość terenu wolnego od zabudowy, od terenów cennych środowiskowo lub mogących powodować oddziaływanie na tereny zabudowane przez co ograniczają niekorzystne oddziaływanie od terenów sieci elektroenergetycznych lub ograniczają możliwość oddziaływania nowych funkcji na terenów wód.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie Zespołu Szkół w Niedźwiadzie Dolnej, w ww. dokumencie określono zasady ochrony środowiska:

- ochrona powietrza - stosowanie źródeł ciepła niepowodujących pogorszenia jakości powietrza z dopuszczeniem wykorzystywania odnawialnych źródeł energii cieplnej;
- ochrona środowiska wodnego - docelowe odprowadzenie ścieków bytowych poprzez sieć kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków z dopuszczeniem systemów indywidualnego gromadzenia i unieszkodliwiania poprzez budowę lokalnych oczyszczalni dla terenów usługowych, odprowadzenie wód opadowo – roztopowych z zastosowaniem rozwiązań technicznych eliminujących przenikanie zanieczyszczeń do wód i gruntu;
- ochrona przeciwpowodziowa - zakaz zmiany ukształtowania doliny potoku Niedźwiadka połączony z zakazem lokalizacji obiektów budowlanych za wyjątkiem obiektów służących ochronie przeciwpowodziowej oraz sieci i przyłączy infrastruktury technicznej,

- dopuszcza się makroniwelację terenów położonych w obszarach bezodpływowych celem zapewnienia naturalnego spływu wód;
- ochrona przed hałasem - określenie dopuszczalnego poziomu hałasu;
- ochrona zasobów przyrody - nakaz utrzymania powierzchni biologicznie czynnej;
- ochrona krajobrazu - wprowadzenie zasad zachowania ładu przestrzennego i wymogów dotyczących architektury zabudowy.

VI. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska publikowany w corocznych raportach,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji ustaleń mpzp powinny być organizowane okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: *„W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa, po uzyskaniu opinii gminnej (...) komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami*

wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.” Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu:

- rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych,
- ocena zgodności wydanych decyzji i pozwoleń budowlanych z projektem,
- ocena i aktualizacja form ochrony przyrody i najcenniejszych siedlisk przyrodniczych,
- ocena rozwoju gospodarczego (przedsiębiorczości, przemian struktury agrarnej, rozwoju budownictwa, wzrostu lesistości),
- ocena warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywane 1 raz na 4 lata.

W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu, raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do gminy.

Biorąc pod uwagę charakter analizowanego obszaru mpzp, który jest już w części zagospodarowany, a zapisy planu zmieniają lub nadają przeznaczenie jedynie wybranym terenom, przeprowadzanie monitoringu jego wpływu na środowisko częściej niż w ustawowym terminie nie jest konieczne. Plan miejscowy ma głównie porządkować strukturę przestrzenną obszaru w gminie.

W celu oceny wpływu zagospodarowania na środowisko i człowieka można zastosować wskaźniki monitoringu. Poza przyjętymi w przepisach odrębnych wskaźnikami dotyczącymi jakości poszczególnych komponentów środowiska można wykorzystać następujące parametry:

- jakość powietrza - liczba instalacji ogrzewania i podgrzewania wody gospodarczej w oparciu o paliwa ekologiczne (gaz, olej opałowy, energia elektryczna);
- jakość wód, gospodarka wodno-ściekowa - gospodarstwa podłączone do kanalizacji, gospodarstwa podłączone do bezodpływowych zbiorników na nieczystości (szamb);
- gospodarka odpadami - ilość wytwarzanych odpadów komunalnych na 1 mieszkańca;
- ochrona przyrody, bioróżnorodności, krajobrazu - obszar gminy objęty ochroną przyrody lub krajobrazu;
- klimat akustyczny - uciążliwość akustyczna dróg (na podstawie pomiarów zarządców).

VII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Projekt miejscowego planu zgodny jest z zapisami *Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego wielkopolskiego* oraz z ustaleniami *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Ropczyce* oraz z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Projekt planu powiązany jest również z wieloma programami służącymi realizacji inwestycji celu publicznego oraz odpowiednio uwzględnia zadania formułowane w opracowaniach sporządzanych na różnych stopniach administracji rządowej lokalnej czy ponadlokalnej. Poprzez to wypełnia określone w ponadlokalnych planach i programach kierunki rozwoju na szczeblu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. W projekcie planu uwzględniono również inne dokumenty związane z rozwojem przestrzennym (prawomocne obowiązujące decyzje administracyjne), czy inne odnoszące się pośrednio do terenów będących przedmiotem opracowania.

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2030,
- Strategia Rozwoju Kraju 2020,
- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010 - 2020,
- Dyrektywy Unii Europejskiej:
 1. 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 2. Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
 3. Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
 4. Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
 5. Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. n.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto ustalenia planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Plan miejscowy realizują zapisy zawarte w art. 71-73 ustawy Prawo ochrony środowiska w odniesieniu do sposobów zagospodarowania terenów oraz form ochrony przyrody. Ponadto z *Prawa ochrony środowiska* i z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika wprowadzenie w planach miejscowych standardów akustycznych dla poszczególnych typów

zabudowy chronionej przed hałasem, natomiast z *Prawa budowanego i Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wskazanie udziału powierzchni biologicznie czynnych dla poszczególnych przeznaczeń terenów. W kontekście tych przepisów w tekście planu uwzględnia się aspekty środowiskowe w zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Ponadto aspekty środowiskowe uwzględniane są w ramach zapisów dotyczących infrastruktury technicznej, systemów komunikacji i wreszcie przeznaczeń poszczególnych terenów.

Cele planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej:

- **STRATEGIA „BEZPIECZEŃSTWO ENERGETYCZNE I ŚRODOWISKO” – perspektywa do 2020 r.**”, uchwała nr 58 Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2014r.

Strategia ta kładzie główny nacisk na rozwój nowych metod pozyskiwania energii oraz zwiększenie efektywności energetycznej. Z perspektywy środowiska kładzie ona nacisk na ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz reforma gospodarki wodnej. W zakresie ograniczenia emisji do środowiska kładzie się nacisk na ograniczenie emisji związków azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla oraz pyłów PM10 i PM2,5. Działania mające na celu poprawę jakości powietrza, związane mają być szczególnie z unowocześnieniem sektora energetycznego, a także co ma związek z politykami gmin - ograniczeniem niskiej emisji, czyli emisji z lokalnych i indywidualnych źródeł energii, głównie poprzez wspieranie rozwoju nowoczesnych źródeł pozyskiwania ciepła. W zakresie gospodarki wodnej kładzie się nacisk na dokończenie realizacji systemu gospodarki wodnościekowej, ochronę przeciwpowodziową, a także wykorzystanie zasobów wodnych do pozyskiwania energii i racjonalne wykorzystanie zasobów wód. Jednocześnie w związku z realizacją inwestycji z zakresu gospodarki energetycznej szczególnie istotnym jest prowadzenie postępowań z zakresu oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Ustalenia planu w pełni realizują zasady zawarte w strategii. Promuje się rozwój nowoczesnych technologii w zakresie gospodarki ciepłowniczej i wykorzystanie ogrzewania o wysokiej sprawności co wpłynąć ma na ograniczenie emisji zanieczyszczeń. W zakresie gospodarki wodnościekowej nakazuje się rozwój kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem zbiorników bezodpływowych, wyłącznie w przypadku braku sieci kanalizacyjnej lub stosowanie oczyszczalni przydomowych, dodatkowo reguluje się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych. Przytoczone przykłady wyraźnie wskazują na realizację wskazań zawartych w strategii w opracowywanym dokumencie.

II POLITYKA EKOLOGICZNA PAŃSTWA, której głównym celem jest zagwarantowanie bezpieczeństwa ekologicznego społeczeństwa polskiego w XXI wieku oraz przyczynienie się do realizacji strategii zrównoważonego rozwoju kraju. Plan miejscowy realizuje postanowienia dokumentu poprzez kierowanie się nadrzędną zasadą zrównoważonego rozwoju. Planowane zagospodarowanie musi mieć na celu połączenie kilku elementów świata antropogenicznego i środowiska, a także musi uwzględniać cele ekonomiczne. Ustalenia planu realizują te zasady mając na uwadze zagospodarowanie uwzględniające ochronę terenów szczególnie wrażliwych

na oddziaływanie zewnętrzne. Zaznaczyć należy, iż polityka ekologiczna kładzie także nacisk na komfort i jakość życia człowieka. Nadrzędną zasadą realizowaną w planie jest wzajemne współistnienie człowieka i przyrody.

- **POLITYKA EKOLOGICZNA PAŃSTWA W LATACH 2009-2012 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2016** – dokument ten zawiera określenie kierunków działań systemowych w dziedzinie ochrony środowiska, w tym uwzględnienie celów ekologicznych w innych dokumentach strategicznych, a także stworzenie ram ochrony i postępu technicznego w dziedzinie ochrony środowiska. Istotnym elementem tegoż dokumentu jest uwzględnienie aspektu ekologicznego w planowaniu przestrzennym.

W ustaleniach planu uwzględniono zasady zrównoważonego rozwoju. Planowane zagospodarowanie jest kilkuapektowe. Nie narusza integralności i nie oddziałuje szkodliwie na tereny chronione. Co prawda polityka ekologiczna straciła swoją ważność, w związku ze zmianą ustawy Prawo ochrony środowiska, jednakże jej zapisy można traktować, jako wytyczne. Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powietrza zostało omówione w części dotyczącej wpływu ustaleń planu na ten element środowiska.

- **KRAJOWA STRATEGIA OCHRONY I UMIARKOWANEGO UŻYTKOWANIA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ WRAZ Z PROGRAMEM DZIAŁAŃ** – dokument ten definiuje główne problemy związane z niszczeniem bioróżnorodności spowodowanym działalnością człowieka, wraz z określeniem zasad prowadzenie działań w zakresie ochrony bioróżnorodności. Ochrona bioróżnorodności musi mieć na celu nieniszczenie naturalnych siedlisk gatunków, braku wprowadzania monokultur itp.

- **KRAJOWY PROGRAM ZWIĘKSZANIA LESISTOŚCI** – jest to dokument uwzględniający i pokazujący m.in. problem terenów leśnych ich ochrony i prowadzenia zalesień w aspekcie planowania przestrzennego. Ustalenia planu przewidują zwiększenie lesistości na obszarze w okolicach Radłowa, a dodatkowo nie niszczy się żadnych z terenów leśnych.

- **KRAJOWY PLAN GOSPODARKI ODPADAMI** – uwzględnia przeciwdziałanie zanieczyszczeniu środowiska odpadami. Realizowane to może być poprzez zwiększenie segregacji, a także wtórne wykorzystanie odpadów. Ustalenia planu wskazują na obowiązywanie obecnie przepisów odrębnych regulujących gospodarkę odpadów w zakresie ścieków komunalnych oraz wskazują zasady i warunki zagospodarowania pozostałych odpadów.

- **KRAJOWY PROGRAM OCZYSZCZANIA ŚCIEKÓW KOMUNALNYCH** – dokument ten wskazuje główne problemy w dziedzinie gospodarki ściekami, określając diagnozę stanu wyposażenia głównych aglomeracji, wraz z określeniem przyszłych potrzeb w tym zakresie, a także zagospodarowania ścieków. Ustalenia planu uznają jako główny sposób unieszkodliwiania odpadów płynnych wykorzystanie kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem oczyszczalni przydomowych lub jako rozwiązanie tymczasowe indywidualnego zbiorniki bezodpływowe.

- PLAN GOSPODAROWANIA WODAMI NA OBSZARZE DORZECZA ODRY
z 22. 02. 2011r.,

Dokument określa cele środowiskowe w zakresie zagospodarowania wodami powierzchniowymi i podziemnymi, wyznacza cele środowiskowe w zakresie gospodarowania wodami.

Zgodnie z art. 4 RDW cele środowiskowe dla wód podziemnych to:

- w zakresie zanieczyszczeń, to ograniczenie ilości dopływu do wód podziemnych lub jemu zapobieganiu,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich JCWPd (poza wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem wód podziemnych,
- przeciwdziałanie lub odwrócenie trendu rosnącego każdego zanieczyszczenia antropogenicznego.

Wprowadzone zainwestowanie nie powinno wpływać na zwiększenie ilości związków azotu w glebie i wodach, głównie poprzez uszczuplenie terenów użytkowanych rolniczo. Natomiast plan miejscowy nie ma władztwa w zakresie kontroli rodzaju i sposobu upraw. Dodatkowo normalizuje się gospodarkę ściekową i gospodarowania odpadami, odwołując do stosownych przepisów gminnych lub wskazując zasady zagospodarowania, dla odpadów innych niż komunalne.

W zakresie wód podziemnych dokument wskazuje poziomy do osiągnięcia w celu posiadania dobrego stanu wód. Wyniki badań przedstawione w części dotyczącej uwarunkowań wskazują podobnie jak przy wodach podziemnych na niewłaściwe poziomy związków azotu w wodach powierzchniowych. Jak zostało to już wyżej wskazane nie przewiduje się, aby planowane zainwestowanie zwiększało znacznie poziomy azotu w wodach powierzchniowych.

Wskazać należy, iż opracowywany plan miejscowy nie wpłynie na gospodarowanie wodami na obszarze dorzecza Odry. Obszary objęte w planach nie zostały wskazane jako obszar szczególnego zagrożenia powodziowego i nie wyznaczono dla nich map zagrożenia powodziowego. Dodatkowo wprowadzenie głównie ekstensywnego zagospodarowania nie będzie miało gospodarowanie wodami.

Biorąc pod uwagę konieczność uwzględnienia w dokumentach niższego rzędu zapisów zawartych w dokumentach o szczeblu krajowym, dokumenty opracowane na poziomie województwa zawierają ustalenia zawarte w programach krajowych. Zaliczamy do nich m.in.

- Program Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego na lata 2017-2019 z perspektywą do 2023 r. (Rzeszów, 2017 r.). Program ten przedstawia zasadnicze zagrożenia dla środowiska województwa wielkopolskiego wraz z określeniem strategii i zadań mających na celu uwzględnienie aspektów ekologicznych w prowadzonej polityce przestrzennej. Główne działania skierowane do realizacji tego celu polegają na dostosowaniu dokumentów strategicznych, a także planów i innych dla potrzeb związanych z ochroną środowiska. Kładzie się także nacisk na rozwój

świadomości ekologicznej mieszkańców i w niektórych przypadkach zmiany stylu życia, powodującego mniejszą presję na środowisko. Program przedstawia uwarunkowania, możliwe zagrożenia i sposób ochrony każdego z elementów środowiska. Poza elementami określającymi zagrożenia i potencjalne możliwości rozwiązania problemu wzrastającej presji środowiskowej, dokument zawiera także metody zarządzania i nadzoru, a także sposoby finansowania. W ramach planów sformułowane zostały szczególne zasady sporządzania programów powiatowych. Powinny one zawierać: określenie celów ekologicznych, zawierać priorytety ekologiczne, określać poziomy celów długoterminowych, wskazywać rodzaj i harmonogram działań proekologicznych, wskazywać źródła środków niezbędnych do osiągnięcia celów, w tym mechanizmy prawno-ekonomiczne i środki finansowe. Wszelkie uwarunkowania związane z działaniami w zakresie ochrony środowiska, w kontekście wprowadzanego zagospodarowania, zostały zawarte w opracowywanym planie miejscowym.

- **Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Podkarpackiego 2022** – określa cele w zakresie gospodarki odpadami. Zaznaczyć należy, iż z jego ustaleń wynika, że to nie odpady przemysłowe stanowią obecnie największe niebezpieczeństwo, a liczba odpadów komunalnych składowanych na składowiskach. Plan formułuje strategię i kierunki działań w zakresie gospodarki odpadami dla całego województwa. Realizacja celów planu polegających na ograniczeniu liczby składowanych odpadów i marginalizacji ich niekorzystnego oddziaływania na środowisko powinna nastąpić poprzez:

W zakresie odpadów komunalnych:

- Prowadzenie badań w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi dotyczące w szczególności analizy składu morfologicznego odpadów skutkujące możliwą weryfikacją WPGO.
- Utrzymanie finansowania inwestycji polegających na modernizacji instalacji przetwarzających odpady komunalne, w celu uzyskania lepszego jakościowo surowca możliwego do zagospodarowania przez recykling.
- Realizowanie działań edukacyjno-informacyjnych mających na celu m.in.
- Podnoszenie świadomości społeczeństwa w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym odpadów ulegających biodegradacji (ze szczególnym podkreśleniem należytego, tj. racjonalnego planowania zakupów artykułów spożywczych, aby zapobiegać marnotrawieniu żywności).
- Właściwego postępowania z odpadami, w tym odpadami ulegającymi biodegradacji (szczególnie w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych).

- Prowadzenie działań zapobiegania powstawaniu odpadów, w szczególności ulegających biodegradacji
- Monitorowanie gospodarki odpadami komunalnymi w oparciu
- sprawozdania tych odpadów składane przez wójtów, burmistrzów i prezydentów.
- Wdrożenie rozwiązań pozwalających na należyte monitorowanie i kontrolę postępowania z frakcją odpadów komunalnych wysortowaną ze strumienia zmieszanych odpadów komunalnych i nieprzeznaczoną do składowania (frakcja 19 12 12).
- Kontrola sposobu zagospodarowania odpadów w świetle obowiązującego zakazu składowania określonych frakcji odpadów komunalnych i pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów o zawartości ogólnego węgla organicznego powyżej 5% s.m., od 1 stycznia 2016.
- Na etapie aktualizacji planu gospodarki odpadami dla województwa podkarpackiego dokonano zmian granic regionów gospodarki odpadami komunalnymi tak aby prawidłowo wykorzystać moce przerobowe instalacji, z uwzględnieniem aspektów ochrony środowiska i ekonomicznych.
- Kontynuacja prowadzenia przez gminy gospodarki odpadami komunalnymi w ramach systemu regionów gospodarki odpadami komunalnymi i w oparciu o RIPOK. o Zamykanie i rekultywacja składowisk odpadów,

Ustalenia planu w pełni nawiązują do przytoczonych dokumentów strategicznych zarówno na szczeblu międzynarodowym i europejskim, a także krajowym i wojewódzkim.

Program Ochrony Środowiska dla Gminy Ropczyce na lata 2016- 2019 z perspektywą na lata 2020- 2023

Program ten zakłada swoje główne cele:

- Ochrona klimatu i jakości powietrza;
- Zagrożenia hałasem;
- Promieniowanie elektromagnetyczne;
- Gospodarowanie wodami;
- Gospodarka wodno-ściekowa;
- Zasoby geologiczne;

- Gleby;
- Gospodarka odpadami;
- Zasoby przyrodnicze;
- Zagrożenia poważnymi awariami.

Na ich podstawie wyznaczono w programie cele krótko- i średniookresowe, a także strategię ich realizacji na poziomie gminnym. Narzędziem pomocniczym w realizacji założonych celów są zadania przedstawione w rozdziale programu- 6. *Cele programu ochrony środowiska, zadania i ich finansowanie*. Wyznaczone zadania są spójne z planowanymi inwestycjami gminnymi oraz obowiązującym prawem lokalnym.

Opracowywany plan miejscowy jest całkowicie spójny z aspektami dotyczącymi obszaru opracowania z Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Ropczyce.

Plan miejscowy nie odnosi się bezpośrednio do ochrony środowiska, jednak pośrednio realizuje idee zrównoważonego rozwoju wskazując przeznaczenia dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem aspektów środowiskowych i walorów przyrodniczych obszarów. Plan miejscowy nie ingeruje w obszary objęte ochroną na terenie gminy i nie zmienia przeznaczeń terenów na tyle aby wywołać znacząco negatywne oddziaływanie na środowisko. W aspekcie ochrony przyrody w kontekście prawa wspólnotowego na terenie planu nie ma obszarów Natura 2000.

VIII. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE

1. Przyjęte założenia

Podstawowym założeniem przy sporządzaniu niniejszej prognozy było założenie, że autorzy projektu MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu utrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych oddziaływań na środowisko, w tym zagrożeń jego stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji ustaleń dokumentu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Do wydzielenia poszczególnych grup posłużono się macierzą oddziaływania na poszczególne komponenty, w której znaczące oddziaływania oznaczono jako 2, słabe oddziaływania jako 1, a brak oddziaływania jako 0. Oddziaływania negatywne jako „-”, a pozytywne jako „+”.

Tabela 1 Potencjalne oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.
Źródło: Opracowanie własne.

Tereny	RB,FiF	L	W	P	GiPZ	Kr	Kl	ZN	Z	ON	Suma	Klasa oddz.
WR	2	2	2	2	2	2	2	0	0	0	14	A
Z	2	2	1	2	2	2	2	0	0	0	13	
RZ	2	0	2	2	1	0	2	0	0	0	9	
R	0	1	-2	0	-2	0	0	0	0	0	-3	B
MN	-1	0	-1	-1	-1	-1	-1	0	1	0	-5	C
US	-1	0	-1	-1	-1	-1	-1	0	1	0	-5	
UO	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	0	1	0	-6	
Kx, KDW	-1	-1	-1	-1	-1	0	-1	0	0	0	-6	D
KD/Z	-2	-1	-1	-1	-2	0	-1	0	0	0	-8	
E	-1	-2	-2	-2	-1	-2	-1	0	0	0	-11	

Objaśnienia oznaczeń użytych w tabeli: RB, FiS - różnorodność biologiczna, flora i fauna; L - ludzie; W - woda; P - powietrze; GiPZ - gleby i powierzchnia ziemi; Kr - krajobraz; Kl - klimat; ZN - zasoby naturalne; Z - zabytki; ON - obszary Natura 2000

Po zsumowaniu oddziaływań, w ramach powyższej klasyfikacji wydzielono cztery grupy, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście.

Tabela 2: Klasyfikacja terenów na podstawie potencjalnych oddziaływań,

Źródło: Opracowanie własne.

A	WR - tereny rowów melioracyjnych
	Z - teren zieleni nieurządzonej
	RZ - tereny rolnicze w tym trwałe użytki zielone
B	R - teren rolny
C	MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
	US - teren usług sportu i rekreacji
	UO - tereny usług oświaty
D	KD/Z - tereny dróg publicznych klasy zbiorczej
	Kx - teren ciągu pieszo jezdni
	KDW - tereny dróg wewnętrznych
	E - teren infrastruktury technicznej

W ramach poszczególnych kategorii przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

A – tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu planu będzie korzystny dla środowiska

Do grupy tej zaliczono tereny, które wskazano pod tereny rowów melioracyjnych **WR**, teren zieleni nieurządzonej **Z**, tereny rolnicze w tym trwałe użytki zielone **RZ**. Ta grupa stanowi ostoje walorów przyrodniczych na obszarze planu, jak również korytarze ekologiczne, stanowiące ciąg rosnącej roślinności, która umożliwia migrację roślin, zwierząt, tutaj zwierzęta mogą znaleźć schronienie i najkorzystniejsze warunki do życia. Ta grupa, to tereny o przeznaczeniu, które pozwolą zachować tereny otwarte oraz zieleni wpływając tym samym na zwiększenie bioróżnorodności. Są to obszary, które zapobiegają izolacji populacji gatunków dziko żyjących w enklawach i wypadaniu gatunków wrażliwych. Tereny rowów melioracyjnych stanowią korytarz ekologiczny i ostoję fauny i flory. Tereny zieleni zapewniają korzystne oddziaływanie na tereny zurbanizowane i jednocześnie ograniczają skażenia środowiska oraz zachowują walory krajobrazowe i przyrodnicze. Ponadto wszystkie tereny grupy A wpływają korzystnie na mikroklimat, przyspieszają oczyszczanie powietrza atmosferycznego oraz zapewniają właściwe przewietrzanie terenów zabudowanych.

Oddziaływanie na środowisko:

- zachowanie bioróżnorodności,
- korzystny wpływ na mikroklimat i warunki biometeorologiczne,

- zachowanie i poprawa estetyki,
- zapewnienie właściwego przewietrzania terenów zabudowanych, poprawa wilgotności powietrza,
- łagodzenie skutków negatywnych oddziaływań urbanizacji w postaci hałasu, emisji zanieczyszczeń do atmosfery, zmian bilansu wodnego, zatrzymanie kurzu i spalin,
- zachowanie powierzchni biologicznie czynnych,
- zachowanie cennych przyrodniczo obszarów.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako bardzo korzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako nieistotne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – lokalne,
- pod względem trwałości oddziaływania – jako odwracalne.

B – tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu planu będzie w nieznacznym stopniu korzystny dla środowiska

Do tej kategorii zaliczono teren rolny **R**. Niestety mimo znacznego udziału roślinności na tym terenie nie będą to zbiorowiska naturalne, a głównie sztuczne nasadzenia antropogeniczne. Teren ten spełnia funkcję estetyczną oraz często także ekonomiczną, poprzez uzyskaną wartość plonów na terenach rolnych. Nie bez znaczenia dla środowiska jest także stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin na terenie rolnym, które może powodować wypadanie gatunków towarzyszących uprawom (zarówno roślin np. chwastów, jak i zwierząt). Ewentualne nasadzenia na opisywanym terenie oraz oddalenie od wysoce uczęszczanych szlaków komunikacyjnych przyczyniać się będzie do utrzymania dobrej jakości powietrza oraz będzie chronić przed hałasem.

Oddziaływanie na środowisko:

- częściowe ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej pod zabudową i terenami utwardzonymi,
- zachowanie estetyki,
- zachowanie wartości ekonomicznych z plonów i możliwości wypoczynku bez wyjazdu,
- wzrost produkcji odpadów i ścieków.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako potencjalnie korzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i skumulowane,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe,
- pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.

C - tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu planu będzie generował uciążliwości, ale dla którego inne ustalenia projektu planu mają charakter kompensujący.

Do grupy tej zaliczono teren, który wskazano pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną **MN**, teren usług sportu i rekreacji **US**, tereny usług oświaty **UO**. Są to tereny, na których ograniczona zostanie powierzchnia biologicznie czynna a z indywidualnych systemów grzewczych będą emitowane zanieczyszczenia. Zapisy planu ograniczają jednak maksymalną intensywność zabudowy i ustalają minimalną powierzchnię biologicznie czynną w granicach działki. Można uznać, że poza sytuacjami awaryjnymi – nie będzie występowało zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego, ani przekroczenie dopuszczalnych norm zanieczyszczeń w powietrzu.

Oddziaływanie na środowisko:

- ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej pod zabudowę i terenami utwardzonymi,
- emisje z systemów grzewczych,
- emisje hałasu,
- wzrost produkcji odpadów i ścieków,
- zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.
- ujmowanie zanieczyszczonych wód opadowych.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako potencjalnie niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i skumulowane,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe,
- pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.

D - tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu planu będzie generował znaczne uciążliwości dla środowiska

Do grupy tej zaliczono teren, które wskazano pod infrastrukturę techniczną **E**, drogi publiczne klasy zbiorczej **KDZ**, drogi wewnętrzne **KDW** oraz teren ciągu pieszo jezdni **Kx**. Są to tereny, w ramach których występuje niemal całkowite ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenów zabudowy, zwiększenie niskiej emisji, produkcji śmieci i ścieków. Co do zasady, na obszarze objętym planem zakazana jest lokalizacja przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko. Wyjątek od tej zasady stanowią jednak inwestycje celu publicznego, a także te z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej. W kategorii tej znalazły się także tereny infrastruktury technicznej, w ramach, których występuje znaczne ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej. Ponadto na terenach tych mogą być lokalizowane obiekty emitujące hałas i promieniowanie elektromagnetyczne – transformatory. Ponadto do kategorii tej zaliczono także drogi, które stanowią istotne przekształcenie środowiska. Są miejscem, w którym niemożliwa jest infiltracja wód opadowych, a także miejscem znacznej emisji hałasu i depozycji zanieczyszczeń, zwłaszcza atmosferycznych przez węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki oraz zanieczyszczenie wód opadowych substancjami ropopochodnymi. Utwardzone ciągi komunikacyjne stanowią bariery migracyjne w ciągach szlaków migracyjnych zwierząt.

Oddziaływania na środowisko:

- znaczne ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej pod terenami utwardzonymi,
- emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z terenów aktywności gospodarczej oraz obsługi komunikacyjnej,
- zauważalna emisja hałasu,
- modyfikacja krajobrazu kulturowego,
- wprowadzenie barier ekologicznych,
- wysokie prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód gruntowych i gruntu wodami opadowymi ze związkami ropopochodnymi pochodzącymi z terenów komunikacji i terenów utwardzonych.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako duże i zupełne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe i lokalne,

- pod względem trwałości oddziaływania – jako trudno odwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała nieznaczny wpływ na zmiany środowiska poza obszarem MPZP ze względu na funkcje spójne z już zrealizowanymi w bezpośrednim otoczeniu obszaru objętego planem terenami. Lokalizacja nowych obiektów będzie jedynie powodować uciążliwości, które dotyczą emisji spalin, pyłów, produkcji ścieków i zanieczyszczonych wód opadowych. Uciążliwości hałasowe obejmujące stosunkowo niewielkie tereny, w tym głównie obszary komunikacyjne, nie powinny wpłynąć na przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu dla zabudowy mieszkaniowej.

Uwzględniając również stan środowiska, położenie terenu oraz optymalny sposób planowanego zagospodarowania obszaru, zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i kierunkami rozwoju wyznaczonymi przez Gminę Ropczyce w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, stwierdza się, że realizacja ustaleń wprowadzonych przez projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie spowoduje znaczącego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

Studium i plan miejscowy stanowią najlepsze narzędzie ograniczania niekontrolowanego rozwoju zabudowy. Przedmiotowy plan miejscowy ustala przeznaczenie terenów zgodnie z zapisami studium, będącego wyrazem polityki przestrzennej gminy.

Projekt planu jest odpowiedzią na aktualne zapotrzebowanie mieszkańców i samorządu w równowadze ze środowiskiem oraz aspektem ekonomicznym.

Brak realizacji ustaleń projektu planu może przyczynić się do zakłócenia ładu przestrzennego, nasilenia się konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego oraz pogorszeniem jakości życia mieszkańców gminy, wynikającego z nieodpowiedniego rozmieszczenia funkcji terenów, w tym głównie funkcji usługowej i mieszkaniowej. Zachowanie ładu przestrzennego, to jedno z najważniejszych zadań gminy prowadzące do podniesienia jakości życia.

5. Oddziaływanie transgraniczne

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

IX. STRESZCZENIE

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń projektu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr ... / 2019 w miejscowości Niedźwiada, sporządzono w związku z uchwałą Nr XXXVI/394/13 Rady Miejskiej w Ropczycach z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie przystąpienia do III. Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Ropczyce oraz sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Niedźwiada, a także uchwałą Nr LII/566/14 Rady Miejskiej w Ropczycach z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie zmiany uchwały własnej nr XXXVI/394/13 z dnia 11 marca 2013 r.

Podstawę prawną opracowania dokumentu stanowią: ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z 2019 r. poz. 630), ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm., z 2019 r. poz. 42 z późn. zm.); oraz ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945, z 2019 r. poz. 60 z późn. zm.).

Teren objęty projektem Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr ... / 2019 w miejscowości Niedźwiada położony jest w południowo-wschodniej części gminy Ropczyce, wchodzącej w skład powiatu ropczycko-sędziszowskiego w województwie podkarpackim.

Pod względem morfologicznym, zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym wg Kondrackiego (2002), teren opracowania planem położony jest w makroregionie Pogórze Środkowobeskidzkie (513.6), w mezoregionie Pogórze Strzyżowskie (513.63) znajdującym się pomiędzy Pogórzem Ciężkowickim, Kotliną Jasielsko-Krośnieńską, Pogórzem Dynowskim, Pradoliną Podkarpacką oraz Doliną Dolnej Wisłoki.

Podłoże budują gleby występujące powstałe z osadów deluwialnych na stokach Pogórza oraz aluwialnych mad rzecznych w dnach dolin. Fragmenty stoku Pogórza Strzyżowskiego o nachyleniu 0 – 8%, o prostych warunkach gruntowych umożliwiają bezpośrednie posadowienie fundamentów projektowanych budynków. Poza granicami omawianego terenu, w odległości ok. 0,5 km zostały udokumentowane złoża gipsów i anhydrytów.

Teren zmiany znajduje się w JCWP oznaczonej kodem o kodzie PLRW200012218852 „Brzeźnica od źródeł do dopływu z łączek Kucharskich”. Jest to scalona część wód (SCW), której stan określony został jako „zły” a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określona została jako „zagrożona”. Obszar PLRW200012218852 został przeznaczony do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie na obszarze dorzecza Wisły – Park Krajobrazowy (PK15) – Carnorzecko-Strzyżowski Park Krajobrazowy, OZW (PLH180023) Las nad Braciejową, OZW (PLH180053) Dolna Wisłoka z Dopływami. Cele środowiskowe dla PLRW200012218852 ustalono następująco: „dobry potencjał ekologiczny” oraz

„dobry stan chemiczny”. Ustalono odstępstwo w postaci przedłużenia terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty. Termin osiągnięcia dobrego stanu ustalono na 2021 rok.

Obszar opracowania znajduje się w JCWPd oznaczonej kodem PLGW2000134, dla której stan ilościowy określono jako „dobry” a stan chemiczny jako „dobry”. Nie ustalono tu żadnego odstępstwa. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określona została jako „niezagrożona”.

Teren cechuje się korzystnymi warunkami klimatu lokalnego.

W jego granicach nie występują obiekty przyrodnicze, siedliska i gatunki roślin objęte ochroną. Położony jest w dużej odległości od ustanowionych obszarów chronionego krajobrazu (Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego, - Strzyżowsko-Sędziszowski Obszar Chronionego Krajobrazu, Obszary Natura 2000 PLH180023 „Las nad Braciejową” oraz PLH180053 „Dolna Wisłoka z dopływami”, Rezerwat przyrody „Szwajcaria Ropczycka”). Wg Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego planuje się powiększenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego.

Projekt planu obejmuje teren o powierzchni 6,89 ha. W tym terenie dopuszczono lokalizację zabudowy usług oświaty, usług sportu i rekreacji oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W projekcie planu określono zasady zagospodarowania terenów w tym lokalizacji zabudowy, obsługę komunikacyjną terenu, wysokość zabudowy, wielkość terenu zabudowanego oraz udział powierzchni biologicznie czynnej.

Określono również zasady ochrony środowiska tym dotyczące: sposobów odprowadzania ścieków bytowych docelowo poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem lokalizacji systemów indywidualnego gromadzenia i unieszkodliwiania poprzez budowę lokalnych oczyszczalni dla terenów usługowych, odprowadzania wód opadowo – roztopowych z wykorzystaniem rozwiązań technicznych eliminujących przenikanie ponadnormatywnych zanieczyszczeń do wód i gruntów; stosowanie źródeł ciepła nie powodujących pogorszenia jakości powietrza z dopuszczeniem wykorzystywania odnawialnych źródeł energii cieplnej.

Dla zapewnienia korzystnych warunków akustycznych określono nieprzekraczalne linie zabudowy od dróg oraz określono dopuszczalny poziom hałasu (zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi w tym zakresie).

Planowane zagospodarowanie terenu nie spowoduje zmian w środowisku o zasięgu transgranicznym. Potencjalne zmiany będą miały jedynie znaczenie lokalne i miejscowe.

XII. LITERATURA

1. Dyrektywa 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. o ochronie siedlisk przyrodniczych oraz dziko żyjącej fauny i flory,
2. Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska) (Dz. U. z 1996 r. Nr 58, poz. 263, 264),
3. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206),
4. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010 nr 16 poz. 87),
5. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków roślin dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1764),
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.),
7. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012 r., poz. 1109),
8. Ustawa z dnia 31 sierpnia 1995 r. o ratyfikacji Konwencji o różnorodności biologicznej (Dz. U. z 1995 r. Nr 58, poz. 565),
9. Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 sierpnia 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm., z 2019 r. poz. 42 z późn. zm.),
10. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21),
11. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945, z 2019 r. poz. 60 z późn. zm.),
12. Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. 2013 poz. 627),
13. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493).
14. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z 2019 r. poz. 630).
15. Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1998; Szafer W., Szata roślinna Polski. T. 2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 1972;
16. Kozłowska-Szczęśna T., Błażejczyk K., Krawczyk B., (1997), Bioklimatologia człowieka, IGI PAN, Warszawa, s. 200,
17. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ropczyce, uchwalone uchwałą Rady Miejskiej w Ropczycach Nr XL/402/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. z późniejszymi zmianami, w tym projekt III Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ropczyce;
18. Studium historyczno – urbanistyczne dla gminy Ropczyce, dr Jan Malczewski z zespołem, Rzeszów 1998;
19. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla terenów zabudowy usługowej i mieszkaniowej w miejscowości Niedźwiada objętych zmianą Nr III Studium i miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Niedźwiada, mgr E. Nowak, czerwiec 2014;
20. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego, Zarząd Województwa Podkarpackiego, Rzeszów 2018;
21. Raport o stanie środowiska w województwie Podkarpackim w 2017 roku, WIOŚ w Rzeszowie, Rzeszów 2017;
22. Roczna ocena jakości powietrza w województwie podkarpackim raport za rok 2017, WIOŚ w Rzeszowie, Rzeszów 2018;
23. Ocena klimatu akustycznego na wybranych obszarach województwa podkarpackiego w 2016 roku, WIOŚ w Rzeszowie, Wydział monitoringu środowiska, Rzeszów, sierpień 2017;

24. Wyniki pomiarów monitoringu promieniowania jonizującego na podstawie badań przeprowadzonych na terenie województwa podkarpackiego w latach 2014-2015, WIOŚ w Rzeszowie, Rzeszów 2017;
25. Opracowanie p.n. „Określenie zagrożenia powodziowego w zlewni Wisłoki”, RZGW w Krakowie, Kraków, grudzień 2010;
26. Rejestr Obszarów Chronionego Krajobrazu województwa podkarpackiego, 2013 r. (źródło <http://bip.rzeszow.rdos.gov.pl/rejestry-form-ochrony-przyrody-w-woj-podkarpackim>);
27. Program Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego na lata 2017- 2019 z perspektywą do 2023 roku, Rzeszów, 2017 r.;
28. Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Podkarpackiego 2022, Rzeszów 2016 r.;
29. Program Ochrony Środowiska dla gminy Ropczyce na lata 2016- 2019 z perspektywą na lata 2020- 2023, Ropczyce 2016 r.;
30. Strony internetowe:
 - GUS: <http://stat.gov.pl/bdl>,
 - Serwis BTSearch: <http://beta.btsearch.pl>,
 - Geoserwis Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: <http://geoserwis.gdos.gov.pl>,
 - Państwowy Instytut Geologiczny, Centralna baza danych geologicznych: <http://geoportal.pgi.gov.pl>,
 - Państwowa Służba Hydrogeologiczna: <http://psh.gov.pl>.